

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ ராமா நுஜன் 20

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய தத்துவங்களை யுணர்த்த
மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை.

[மதரால் ஸத்திரத்த பிரகாசன ஸபையின் வெளியீடு]

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

10-5-1950 விக்ரமவாஸ சித்திரை மீ

ஸ்ரீ ராமா நுஜர் வைபவம்.

ஆதிசேஷன் ஸ்ரீ ராமாநுஜராக அவதரித்தல்

ஆளவந்தார் திருவடிகளில் ஆசிரயித்த முதலிகளில் பெரிய திருமலைநம்பி யென்னு
மாகிரியர் திருமலை திருப்பதியிலே திருவேங்கடமுடையானடிக்கீழ்க் கைக்கரியஞ் செய்து
கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார். அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகள் இருவர். அவர்களுள்
ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரென்கிற முத்தவள் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேசவப்பெருமானுக்கு
வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். பெரிய பிராட்டியாரென்கிற இளையவள் மழலை மங்கலத்தில் கமல
நயக பட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். இவ்விருவரும் தம்தம் புக்ககங்களிலே வாழ்ந்தாலை
யில் ஆதிசேஷன் இவ்விருவருமா ஞாலத்தைத் தெருள் தருமா ஞாலமாக்குவதற்காக இந்தி
லவுகத்திலே அவதரிக்கவேண்டி ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாருடைய திருமருவு
கருவிலே புகுந்து * கலியுக்கெடுங் கண்டு கொண்டின் என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தை ஸார்த்தக
மாக்குவான் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை நன்னூலில் திருவவதரித்தனன். * அறுசமயச்
செடியதனை யடியறுக்கவும், அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை அறந்துறக்கவும், செறுகலியைச் சிறி
துமறத் தீர்த்துவிடவும், தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைக்கவும், மறையதனில்
பொருளனைத்தும் வாய் மொழியவும், மாறணுரைசெய்த தமிழ் மறை வளர்க்கவும் அழகாரு
மனந்தாழ்வான் அறமிகுநற் பெரும்பூதூரில் இங்கனே ஏழ்பாருமுய்ய வுதித்தருளின நன்னூ
ளானது * ஆழ்வார்கள் தாங்களவதரித்த காட்களிலும் வாழ்வானகான் நமக்கென்று காற்றிசை
யும் கொண்டாட நின்றது. இத்திரு நன்னூலின் சிறப்பை மணவாள மாமுனிகள் ஒரு சீரிய
செய்யுளினால் வெளியிட்டருளியுள்ளார் ; அதாவது:—

“ சங்கர பாக்கரயாதவபாட்டப்பாசுரர் தங்கள் மதம்

சாய்வுறவாதியர் மாக்குவரென்று சதுமறை வாழ்த்தினோள்
வெங்கலியிங்கினி வீறு நமக்கிலே யென்று மிகத் தளர்காள்

மேதினி நஞ்சமையாறு மெனத்துப் பிட்டு விளங்கிய நாள்
 மங்கையாளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முனைத்திடு நாள்
 மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மந்து முவந்திடு நாள்
 செங்கயல் வானிகள் சூழ்வயல் காணாஞ்சிறந்த பெரும்பூதூர்ச்
 சீமானி யாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே.” — சதாம்.

அவதாராலய சீத்தனம்.

இங்ஙனம் தோன்றிய போரசிரியர் ஆதிசேஷனுடைய அபராவதாரமென்றும் பஞ்சா
 யுதாழ்வார்களின் ப்ராதூர்ப்பாவமென்றும் விஷ்வக்ஸேநருடைய தோற்றமென்றும் இப்படி
 பலவாறாகப் பெரியோர் பணிப்பர். தூற்றந்தாதியில் *அடையார் கமலத்தலர் மகள் கேள்
 வன் கையாழி யென்னும் படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டும் ஒண் சார்க்க வில்லும் புடையார்
 புரிசங்கமுமிந்தப் பூதலக் காப்பதற் கென்றிடையே யிராமானுச முனியாயினவிநிலத்தே*
 என்னும் பாசுரத்திலும், *ப்ரதயந் சீமதேஷ* .....வவ்ருதே பஞ்சபிராயுதைர் முரா
 ரே:.. என்ற யதிராஜஸப்ததி ஸூக்தியிலும் ஸ்வாமி பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் திருவவதார
 மென்னும் விஷயம் காட்டப்பட்டுள்ளது. *விஷ்வக்ஸேநோ யதிபதிரபூத்* என்கிற
 யதிராஜ ஸப்ததி ஸூக்தியொன்றில் விஷ்வக்ஸேநாவதாரமென்னும் விஷயம் கூறப்பட்
 டுள்ளது. திருவனந்தாழ்வானுடைய திருவவதார மென்னும் விஷயத்
 தைப் பற்பல ஆசிரியர்கள் பேசியுள்ளார்கள். ஸ்வாமியின் அந்தரங்க சிஷ்யர்களில் ஒருவ
 ரான திருமலை அனந்தாழ்வான் தாமருளிய வேங்கடாசல இதிஹாஸமாலா' என்னும்
 திவ்யக்ரந்தத்தில் திருவனந்தாழ்வானே ஸ்ரீராமானுஜாகத் திருவவதாரித்தானென்பதை
 மிக விரிவாக அருளியுள்ளார். *ஸ்ரீமத்யாம் பூதபுர்யாம் அதீதரணிதலம் சேஷ ஆவிப்புவ
 இத்தயாதிகள் காண்க. எம்பெருமான் தனது அத்தாணிச் சேவகனும் படுக்கையுமான திருவன
 ந்தாழ்வானை நோக்கி நீ நிலவுலகத்திற்சென்று பிறந்து எவ்வுயிரையும் ஸம்ரகிச்சக் கடவை
 என்று நியமித்தருள, அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட ஆதிசேஷன் சித்திரைமாதத்
 திருவாதிரையன்று ஸ்ரீகேசவஸோமயாஜிகளுக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தானென்பது அவ்விட
 த்து ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள். இப்படியே மற்றொரு சிஷ்யரான வடுக நம்பியருளிச்செய்த
 ச்லோகருபமான யதிராஜவைபவ க்ரந்தத்தில் *சேஷாம்சக: கேசவ யஜுவதேவ்யாம் *என்றுள்
 ளது. வேதாந்த தத்துவப்பொருள்களை நிலைநாட்டுதற்காகவும் துர்மதங்களைத் தொலைப்பதற்
 காகவும் திருவனந்தாழ்வானுடைய அம்சபூதராயத் தேஜோநிதியான ஒரு மஹான் கேசவ
 ஸோமயாஜிகளின் தேவியாரிடத்தில் அவதரித்தார் என்பது இந்த ச்லோகத்தின்பொருள்.
 இவ்வடுகநம்பிகள் தாமே அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமானுஜ அஷ்டோத்தர சதநாம ஸ்தோத்
 ரத்தில் *பௌத்தத்வாந்த ஸஹஸ்ராம்ச: சேஷபுப்ரதர்சக: * என்பது இருபத்துமூன்றாம்
 ச்லோகம். எம்பெருமானுடைய பூர்ணகடாசு பாத்ர பூதராய அவர் திறத்துத் தேவமற்ற
 நியாதே யீடுபட்டிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞரான கருடவாஹ பண்டிதர் பணித்த திவ்யஸூரிசரித
 மென்னும் மஹா கால்யத்தில் பதினேழாவது ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீராமானுஜவைபவம் சொல்லு
 மிடத்து* பௌஜங்கம் வபுரபஹாய சேஷபோகீ யத்ருபம் த்ரிபுவநவந்திதம் ஜகாம* [திருவனந்
 தாழ்வான் தனது உரகவுடலை விட்டொழிந்து இராமானுச முனியார் திருவுருவத்தை
 யடைந்தான்] என்றும். மேலே யாதவப்ரகாசனை நோக்கி ப்ரஹ்மசுக்ஷஸ்ஸு* கூறினதைக்
 கூறுமிடத்து “உமது பக்கத்திலிருப்பவரும் லோக ஸம்ரகிணுர்த்தமாகத் திருவனந்தாழ்
 வானுடைய அம்சமாக வந்து திருவ தரித்தவருமான [ராமானுஜனென்கிற] இந்த மஹானி
 டத்தில் நான் அஞ்சுகின்றேன்’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. தேசிகருடைய திருவடியான
 ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமிபணித்த திவ்யஸூரி ஸ்தோத்ரத்தில் *சைந்ரார்த்ராஸம்பவம் விஷ்டே:

நச்சஸ்தாபநோத்ஸுகம், துண்மரமண்டலே சேஷமூர்த்திம் ராமாதுஜம் பஜே* [எம்பெரு
மானுடைய தச்சனத்தை ஸ்தாபித்தருளச் சித்திரை மாதத் திருவாதிரையில் தொண்டை
நாட்டில் அவதரித்த ஆதிசேஷமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமாதுஜரைத் தொழுகின்றேன்] என்று
சொல்லிற்று. இராமாதுஜ நூற்றந்தாதியில் * நல்லார் பரவுமிராமாதுசன்* என்ற எண்பதாம்
பாகரத்திப்பாக்கியானத்தில் * அநந்த: ப்ரதமம் ரூபம் ஷக்ஷமணஸ்து தத:பரம், பலபத்ரஸ்
த்ருநீயஸ்து கலெள ராமாதுச: ஸ்ம்ருத: * என்கிற ஆர்ஷம் உதாஹ்ருதமாகக்
காண்கிறது.

இங்கனே பல ஆசிரியர்கள் ஸ்வாமியை ஆதிசேஷாவதாரமாக அருளிச்செய்திருக்க,
நூற்றந்தாதியிலும் யதிராஜஸப்ததியிலும் பஞ்சாயுதாவதாரம் விஷ்வக்ஸேநாவதாரம் என்றிப்
படி அருளிச்செய்தது ஏன்? என்று சங்கை தோன்றும். இதற்குப் பெரியார் பகரும்
ஸமாதானமாவது—சரித்திர நூல் என்பது வேறு, ஸ்தோத்ர நூல் என்பது வேறு. சரித்திர
நூல்களில் அவதாரரஹஸ்யம் உள்ளது உள்ளபடி உரைக்கப்படும். ஸ்தோத்ர நூல்களிலோ
வென்னில் கவிகளின் புத்திசமத்தாரத்திற்குத் தக்கபடியும் ஆசிரியரின் ப்ரபாவ விசேஷங்
களுக்கு ஏற்றபடியும் பலவகையான வர்ணனைகள் இருக்கக்கூடும். சரித்திர நூல்களால்
அறுதியிடப்படுகிற அவதார ரஹஸ்யதத்துவங்களை ஸ்தோத்ர நூல்களிலுள்ள உத்திகள்
உபமர்த்திக்கமாட்டாவென்று.

நாமகரணமும் சாஸ்த்ராப்யாஸமும் க்ருஹஸ்தாச்ரமப்ரவேசமும்

ஆஸூரி கேசவப்பெருமான் இங்கனே தமக்குத் தோன்றிய திருக்குமார்க்கு
யதாவிதி ஜாதகர்மம் செய்தருளினார். இச்செய்தியைப் பெரியதிருமலைகம்பி கேட்டருளிப்
பரமஸந்தோஷத்துடனே திருமலையில் தின்றும் ஸ்ரீ பெரும்பூதுரேற வெழுந்தருளி ஸர்வ
லக்ஷணஸம்பந்தமான திவ்யசிகரின் முகவொளியைக் கண்டு வியந்து உள்ளம் பூரித்துப்
பன்னிரண்டாம்நாளில் ' ஸ்ரீ ராமாதுஜன்—இனையாழ்வான் ' என்று நாமகரணம் செய்
தருளினார். மற்றும் அந்ந்ராசன செளவேசபயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களுமெல்லாம் கால
காலங்களிலே நடைபெற்று " சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் கருதிகள் நான்கும் எல்லை
யில்லா வறநெறியாவுந்தெரிந்தவன் ' என்று அமுதனார் நூற்றந்தாதியிலருளிச் செய்திருப்படியே
ஸாங்கோபாங்க ஸகல வித்யாபாரங்கதாய் ப்ராப்த காலத்திலே க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையும்
ஸீகரித்து பெருமாள் கோயிலுக்கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாச நென்பானொரு
ஏகதண்டி ஸம்ந்யாலி பூர்வபக்ஷ வேதாந்த க்ரந்த ப்ரவசனம் செய்துப்ரோசுகிருனென்று
கேட்டு இனையாழ்வார் தாமும் அங்கே யெழுந்தருளி அவன்பக்கல் ச்ரோதாவாய் அர்வயித்
திருந்தார்.

கோலிந்தபட்டருடைய வரலாறு

இப்படி யாதவப்ரகாசரிடத்தில் ஸ்வாமி வேதாந்தச்ரவணம் செய்துகொண்டிருக்
கையில் மழலைமங்கலத்திலிருந்து ஸ்ரீகோலிந்த பட்டரென்கிற ஆசிரியரும் ஸஹாத்யாயியாக
ஸ்வாமியோடே வந்து சேர்ந்தார். இவரே எம்பார் என்று ப்ரலித்திபெற்றவர். ஸ்வாமி
யின் மாதூலரான திருமலைகம்பிக்கு இரண்டு ஸஹோதரிகளென்றும் ஒரு ஸஹோதரி மதுர
மங்கலமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தானென்றும் கீழேசொன்னோம். தை
மாதத்துப் புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் இப்பிராட்டியின்ற புதல்வரே எம்பாரென்கிற
கோலிந்தபட்டர். இவர் ப்ராப்தகாலங்களிலே உபயநாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்று வேத
வேதாங்கங்களை யதிகரித்து மஹாவித்வானாயிருந்தார். ஸ்வாமிக்குச் சிறியதாயார் திருக்

குமாரரானகிவர், திருப்புக்குழியில் தமையனார் யாதவப்ரகாசரிடத்தில் வேதாந்தமதிகரிக்கிறார் என்று கேட்டுத் தாமுங்குட அதிகரிக்க விரும்பி அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தாராயிற்று.

யாதவப்ரகாசர் அபார்த்தங்கள் கூறுதல்

யாதவப்ரகாசர் மாயாவதிமதஸ்தராகையாலே வேதாந்த வாக்கியங்களுக்குப் பல விடங்களில் பொருந்திய பொருள்களைப் ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவற்றைக் கேட்கும்போது ஸ்வாமீயுக்குப் துன்பம் பொறுக்க முடியாததாயிருக்கும். 'பொருந்தும் பொருள் இதுவன்றே' என்ற தாம் எடுத்துரைப்பதுண்டு. அப்போது ஹுங்காரம் பண்ணிநிற்ப்யாதவர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் 'கப்பாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணி' என்கிற ச்ருதிவாக்யத்திற்குப் பொருள்களுகின்ற யாதவர் "குரங்கின் ப்ருஷ்டம்போல் சிவந்த கண்கள்" என்று இகழ்வான பொருளைச் சொல்ல, அது கேட்டுச் சிறிதும் பொறுக்க கில்லாத ஸ்வாமி மிக வுஷ்ணமான கண்ணீர் பெருகின்று 'கப்பாஸ மென்பதற்கு இப்படியே பொருள் கூறுவது? கம்பிராம்பஸ்ஸமுத்பூத-ஸு'ம்ருஷ்டநாஸ-ரவிகர விகலிதமானதோர் செந்தாமரைப் பூப் போன்ற திருக்கண்கள் படைத்தவன் என்றன்றேபொருள்' என்று வ்யுத்தத்தினை விசதமாகக்கூறி உபபாதிக்க, அதுகேட்ட யாதவர் மிகச்சினந்து 'நாம் சொன்னபடியே கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியுமானால் வாசித்திரும்; இல்லையாகில் விட்டுப்போம்' என்ன, ஸ்வாமீயும் சிந்தை கலங்கி விலகியிருந்தார்.

ஸ்வாமீயை மாய்க்கும் வீரகுபார்த்தல்

இப்படியிருக்கையில் அந்த யாதவப்ரகாசருக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அந்நவது—இந்த ராமாதுஜன் விலகணமான மேதையும் அர்யாத்ருசமான ப்ரதிபையும் பொலிய நின்றான்; இவனால் அத்தைவத தர்சனம் குன்றும்போலும்; ஆகவே இவன் முடியும் விரகு செய்வது நன்று—என்று. இதைப்பற்றிப் பலவாறு ஆலோசிக்கையில், இவ்வீனையாழ்வானைக் கண்கையில் மணிகர்ணிகையிலே தள்ளி ம்ருத்யுவசமாக்குவதே பாதகமற்ற பணிபென்று அறுதியிட்டு, ஒரு நாள் ராமாதுஜரை வரவழைத்து 'நீர் இல்லாமல் எங்களுக்கு ஆற்றவொண்ணாதாயிருந்தது; முன் போல வந்திருந்து மனமொத்து வாசித்து க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்தமாக நடத்திப்போரும்' என்று ஸதுபாயமாகச் சொல்லி ஸ்வகோஷ்டியிலே சேரவிட்டுக் கொண்டு பாடப்ரவசனம் நடத்திவந்தார் யாதவர். ஏற்கெனவே தாம் எண்ணியிருந்தபடி நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஒருநாள் கோஷ்டியிலே கங்காயாத்திரைப் புறப்பட்டாள் ப்ரஸ்தாசித்து ஸ்வாமீயுட்பட எல்லாருமிசைந்தவாரே ஸபரிவாராய்ப் புறப்பட்டார் யாதவர். இனையாழ்வாரும் கோலிந்தப்பட்டரும் கூடவே செல்லாசின்றார்கள். கடுகவே யாத்திரை நடவாசிற்மையில் விர்த்யப்ரதேசத்திலே போம்போது சில இக்கிதங்களாலே இந்த யாத்திரையின் நிமித்த மின்னதென்றுணர்ந்த கோலிந்தப்பட்டர் ஓரிடத்திலே இனையாழ்வாரும் தாமுமாய்ப் பின்தங்கி நின்று செய்தியை ரஹஸ்யமாக ஸ்வாமீயுக்குத் தெரிவித்து அகன்று மொம்படி ஸூசிப்பிக்க ஸ்வாமீயும் அங்கு நின்று அப்போதே தனியே மீண்டெழுந்தருளினார். [யாதவப்ரகாசர் செய்தியைப் பிறகு சொல்வோம்.]

ஸ்வாமி ஓரிடல்கச்சிப்பதி சேர்தல்

நிர்ஜனமும் நிர்ஜலமுமான நீர் காட்டிலே பிரிந்துதிரும்பின ஸ்வாமி அவ்வழியை விட்டுக் குறுக்கே நெடுந்துரஞ்சென்று ஒரு மரத்தடியிலே தீன்றுபார்க்க, கண்ணுக் கெட்டினவளவு 'அங்கோர் நிழலில்லை நீறுமில்லை' என்னும்படியான நிலைமையாய் ஒருவரும் துணையின்றிக்கே ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலு ளமுந்தும் நாவாய்போல் துளங்கி நின்று வழி திகைத்து நிற்கையிலே, எம்பெருமான் இப்படிப்பட்ட பரமஸாத்விக்களை விட்டுக்

கொடுக்க மாட்டாநானொருவனாகையாலே இவர்க்குத்துணைசெய்ய விரும்பி ஒரு வில்லியின் வேடம்பூண்டு வானும் வில்லுங்கொண்டு மனைவியுடனே முன்னே வந்து தோன்ற, ஸ்வாமியும் அந்த தம்பதிகளைக்கண்டு கலக்கத்தீர்ந்து உள்ளம் தேறி நின்று 'நீங்கள் எங்கு நின்றும் வருகிறீர்கள்? அங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் விடை கூறினதாவது—நானும் உத்தரதேசத்து வலித்தாச்சாமத்தில் நின்றும் வருகிறோம்; ஸத்யவ்ரத சேஷநரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றோம்—என்று. அது கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்வாமி 'ஆகில் நானும் உங்களுடனே அவ்விடத்திற்கு வர நினைக்கிறேன்; எனக்குத் துணையாயிருக்கமுடியுமோ?' என்று கேட்க, நல்லது, அப்படியேயாகலாம் என்று அவர்கள் சொல்லி முன்னடியிட ஸ்வாமியும் அவர்களைப் பின் செல்ல விரும்பியாடவி நீக்கி மாலைப்பொழுதாயிற்று. அப்போது ஓரிடத்திலே தங்கி அதுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு நெடுந்தாரம் நடந்து சென்று பின்பு நன்னிருளாயிருந்ததனால் மேலே வழி நடந்து செல்ல மாட்டாமல் அங்கே அவர்களோடு கூடவே உபவாஸமாகத் தங்கியிருந்தார் ஓர் மரத்தடியின் கீழ்.

அப்போது வில்லியின் மனைவி தாஹம் மேலிட்டுத் தண்ணீர் தண்ணீரென்று கணவனிடம் கூற, அவனும் "இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையே; சிறிது போது ஆறியிருக்கிறதவாறே நல்ல மதுரமான நீர்த்தம் கிடைக்கும்" என்று சொல்லித் தேற்றினான். அப்போது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகவும் வருத்தமுற்றது. ஐயோ! நமக்கு மஹோபகாரிகளான விவர்களுக்கு நாம் விடாய் நீர்க்கும்படியான தேசமாக இல்லையே! என்கிற நிர்வேதந் தோடேயே சிறிது போது திருக்கண் வளர்ந்திருந்தார். பின்பு கணவிருளகன்று கீழ்வானம் வெள்ளென்று காலையம்பொழுதானவாறே மூவருமெழுந்து வழி நடக்கத்தொடங்க, அந்தத் தம்பதிகளிருவரும் அருக்க ஒரு கிணற்றங்கரையிலே அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டு இவரைப் பார்த்து 'அருள்முகிலே! மிகவும் விடாய்த்திருக்கின்றோம்: இக்கிணற்றிலே யிறங்கி ஒருகை அள்ளித் தீர்த்தம் தருவீராக என்ன, அவரும் உடனே கிணற்றிலிறங்கி இரண்டு திருக்கையாலும் தீர்த்தம் வாரியெடுத்து மூன்றுதரம் கொடுக்க, அவர்களும் வாங்கி விடாய்தீரப் பருகி உருக்காட்டாதேயொளிக்க, இவரும் கரையேறி வந்து பார்த்தவாறே எங்குத்தேடியும் அவர்களைக் காணாமல் சுற்றிலுக் கூப்பிட்டுத் திசைகளையுற்றுப் பார்த்தையில் மாடமாளிகைகளும் கோபுரங்களும் விசேஷஜன ஸஞ்சாரங்களும் காணப்பட, முன்னே தோற்றின சிலரை நோக்கி இவ்விட மெல்லுரென்று கேட்க, 'புண்யகோடி விமானம் முன்னே தோற்றுகிறீர்களென்று கேட்பதென்கொல்? இது சாலைக்கிணறன்றோ, கச்சிப்பதியன்றோ' என்று அவர்கள் சொல்ல, ஸ்வாமி மிகவுமாச்சரியப்பட்டு வழித்துணையான வில்லிகளைப் பெருமானும் பிராட்டியுமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி என்கொலம்மான் திருவருள்கள்! என்று தலை சீய்த்து*உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ? என்று பலவாறு கூறிப் புலம்பி ஒருவாறு உள்ளத்தேறியெழுந்து சென்று தென்னத்தியூர் கழலினைக்கீழ் ஸேவித்து அப்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்காக நித்தியமும் சாலைக்கிணற்றில் நின்றும் திருவாராதனத்திற்குத் தீர்த்தங்கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்து வாரா நின்றார்.

யாதவப்ரகாசரது மேற் செய்தி

இனையாழ்வார்செய்தி இங்கனையிருக்க இனி யாதவப்ரகாசனுடைய செய்தி கேண்மின்; நடுவழியிற் பிரிந்தபோன இனையாழ்வாரும் கோவிந்த பட்டரும் வரக்கானோமெயென்று யாதவர் திரளுடனே ஓரிடத்திலே தங்கி யெதிர் பார்த்திருக்க, சிறிதுபோது கழித்து கோவிந்த பட்டர் வந்துசேர, 'வந்தீரோ? இனையாழ்வார் எங்கே?' என்று அவரைக்கேட்க 'அவரை

நான் காணவில்லையே' என்று கூற, யாதவர் சிலசெய்யர்களை இங்கு மங்கும் போகவிட்டுத் தேடிப் பார்க்கச்சொல்ல, அவர்களும் தேடிப்பார்த்துக் காணாமல், ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோவென்று அனைவரும் வியாகுலராய், பகவத் ஸங்கல்பப்படி யாகிறதென்று சொல்லிக் கொண்டே மேலே நடந்து சென்று வழியடைவே கங்கைக்கரை சேர்ந்தார்கள்.

கோவிந்தபட்டர் லிங்கங்கோணர்தல்

ஒரு நாள் கோவிந்த பட்டர் கங்கையில் நீராடுகையில், அவரது கையிலே ஒரு லிங்கம் வந்து சேர, வியப்படைந்து இஃது என்னென்று யாதவர்க்குக் காட்ட, அதற்கு அவர் பரம ஸந்தோஷத்துடனே 'நீர் தைவஜ்ஞராகையாலே கங்காஸ்நாநபலன் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்கா தரக் கடவுளே கைபுருந்தபடி காணும்' என்று சொல்லி இவரிடத்திலே விசேஷ ப்ரதிபத்தியுட னிருந்தார். அன்று முதல் எல்லாரும் கோவிந்தபட்டரை உள்ளங்கை கோணர்ந்த நாயனார் என்று பேரிட்டழைக்கத் தொடங்கினார்கள். [உள்ளங்கை குளிர்ந்த நாயனார் என்பாருமுளர்.]

யாதவரும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி யாத்திரையை முடித்து மீண்டு ஸ்ரீ ஜகந்நாதம் அஹோபிலம்வழியாக வர, கோவிந்தர் இந்த லிங்கத்தை ஒரு உசித ஸ்தலத்திலே பிரதிஷ்டை செய்கித்து வருகிறேன் என்ன, அவரும் அப்படியே செய்யுமென்று விடை கொடுத்தனுப்பி விட்டுத் தாம் பரிவாரங்களுடனே பெருமாள் கோயிலேற வந்து சேர்ந்தார். கோவிந்தரும் தம்முடைய ஜன்மபூமியான மழலைமங்கலஞ்சென்று சேர்ந்து அந்த லிங்கத்தை அங்கே பிர திஷ்டிப்பித்து, பிறகு காளஹஸ்தியென்கிற சிவஸ்தலத்திலே சென்று அவ்விடத்திலே சிவ பிரானுடையவும் சைவர்களுடையவும் பஹுமானங்களைப் பெற்று அங்கே ஆலய வழிபாடு செய்பவர்களுள் தலைவராய் நின்றார்.

யாதவப்ரகாசரும் ராமாநுஜரும்

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரியிலே யாதவர் இளையாழ்வாரைக்கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து 'வாரீர! வித்தயாடவியிலே உம்மைக் காணாமையாலே பலவாறு அதிசங்கித்துக் கனக்க க்லேசித்திருந் தோம்; எப்படியோ சுகமாக வந்து சேர்ந்தீரே! இவ்வளவு காணப்பெற்றோமே!' என்று குரல் தழுத்துக்கூற, இவரும் வந்து சேர்ந்த வரலாற்றை [வில்லிகளின் செய்தியை] உள்ளபடியே யுரைக்க, யாதவருக்கேட்டு இவருடையபடி லோக விஷஷணமாயிருந்ததென்று உகந்து அவ்விராமானுசனை மீண்டும் ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்த ப்ரவசகம் நடத்தி வாரா நின்றார்.

ஆளவந்தார் கச்சிக் கெழுந்தருளி மீளுதல்

யாத்திரை யடைவாகக் காஞ்சிபுரியில் நின்றும் நம்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் சென்று பெருமானைத் தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் வார்த்தா ப்ரஸங்கத்திலே பெருமாள் கோயிலில் விசேஷங்கள் என்னென்று கேட்க, அவர்களும் இளையாழ்வாருடைய ஞானப்பெருமை முதலிய வைபவங்களையும், * கப்பாஸசூதி முதலானவற்றிலே யாதவப்ரகாசரை மேலிட்டுப் பொருள் பணித்த வகை களையும் எடுத்துரைக்க, ஆளவந்தார் உள்ளம்பூரித்து, இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற் போலே இவ்விருள் தருமாஞ்சாலத்திலும் இப்படி யொருமஹாதபாவர் தோன்றப் பெறு வதே! என்று வியந்து அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணுமென்னும் ஆவலுடனே திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாஸனஞ் செய்துகொண்டே கச்சிப் போருளான ஸன்னிதிக்கெழுந்

தருளித் திருமலையிலே மங்களாசாஸனஞ் செய்து கீழே திருப்புற்றினருகே திருவனந்தாழ் வானையும் கரியமாணிக்கப் பெருமானையும் ஸேவியா நிற்க, அங்கே யாதவப்ரகாசர் தம் திராளுடனே பெருமானே ஸேவித்து அவ்விடத்தே ப்ரதக்ஷிணமாக வாராநிற்க, ஆளவந்தார் தம் அருகேயிருந்த தருக்கச்சி நம்பியை நோக்கி 'இத்திரனிலே இனையாழ்வார் யாவர்?' என்று கேட்டார். அவரும் 'அதோ சிவந்துடுகி ஆஜாநபாஹுவாய் வருகிறவர் என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பூரிப்பக் குளிர நோக்கியருளி *ஆ முதல்வனிவன்* என்று விசேஷ கடாசும் செய்தருளி, பேரருளாளப் பெருமான் நோக்கி *யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா* என்றொரு ச்லோகத்தால் இனையாழ்வார் நம்தர்சநஸ்தாபகரம்படி அருள் புரிகைக்காகச் சரணு கதிசெய்து அப்போது இனையாழ்வார்க்கு ஒரு நல்வார்த்தை சொல்ல அவஸரம் காணுமை யாலே மீண்டும் முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு காட்டின ராமாநுஜர் பேருமை.

அக்காலத்தில் கச்சி நகர்மன்னனுடைய பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க அதற்கு ஒருபடியாலும் பரிஹாரம் காணாமல் யாதவப்ரகாசர் சிறந்த மந்த்ரவாதி யென்று கேட்டு ராஜபுருஷர்கள் இவரிடம்வந்து செய்திகூற, இவரும் அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை நான் போகச் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோனென்று நியமிக்க அவர்களுஞ் சென்று அப்படியே சொல்ல, நான்தான் அவனைப் போகச்சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோனென்று ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு திரஸ்காரமாகச் சொல்லிவிட அஃதுணர்ந்த யாதவர் சிற்றங்கொண்டு தம்திர னுடனே அரசன் மனையிலேவந்து மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் முடக்கினகாலை நீட்டி, 'அடா யாதவா! நீ ஜபிக்கிற மந்த்ரம் நானறியேனோ?' என்று அந்த மந்திரத்தையுஞ்சொல்லி 'அப்பா உன் பிறப்பு வரலாறு நான் சொல்லுகிறேன் கேளாய்; நீ மதுராந்தகத்து ஏரிக்கரையிலே யிருப்பதொரு புற்றிலே ஓர் உடம்பாயிருந்தாய்; கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கெழுந்தருளும்போது அங்கே றீராடி யமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் நீ உட்கொள்ளப் பெற்றாய்; அதனால் வித்வானான ஜன்மம் பெற்றனை. நானே முற்பிறப்பில் அந்தணையிருந்து அரிய பெரிய வேள்வி நிகழ்த்தினவன்; உன் மந்திரத்திற்கா நான் போவேன்? உன் பக்கலில் வீற்றிருக்கின்ற ஆதிசேஷாம்சமான இனையாழ்வார்போகச் சொன்னால் போவேனத்தனை' என்று சொல்லிற்று. அதுகேட்ட யாதவர் முகத்தில் தேககுன்றி இனையாழ்வாரை நோக்கி நீர்தாம் போகச்சொல்லும் என்றகூற, அப்படியே ஸ்வாமி நியமிக்க, 'உமது திருவடித் தாமரைகளை என் தலைமீது வைத்தாலொழியப் போவேனல்லேன்' என்று சொல்லி அப்படியே ஸ்வாமி திரு வடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி தெண்டனிட்டு இதோ போகிறேனென்று சொல் லிக்கொண்டே, போனமைக்கு ஓரடையாளக்காட்டிப் போயற்றது. யாதவரும் இனையாழ்வாரை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண்டே மடம் சென்று சேர்ந்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய சிந்தனை.

நம்பெருமாள்ஸந்திதியில் ஆளவந்தார் திருவாய்மொழி காலசேஷமும் நிர்வஹித்தருளா நிற்கையில் * ஒன்றுந்தேவிலே * இலிக்கத்திட்ட புராணத்திருமென்கிற பாசரம் நடவா நிற்க, 'நமக்குப் பின்பு இத்தர்சனம் நிர்வஹிப்பாரொருவரையும் காண்ப்பெற்றிலோமே!' என்கிற விசாரம் அப்போது அதிகமாகி இனையாழ்வாரிடத்திலே திருவுள்ளஞ்சென்று 'இவரை யாதவ ப்ரகாசனோடே உறவறுத்து நம்மோடே சேர்க்கும் உபாயமொன்றில்லையே!' என்று கோஷ்டி யிலே நிர்வேதத்தோடே யருளிச் செய்து பின்னையும் பேரருளாளனைக் குறித்து திக்கு நோக்கி

அஞ்ஜலி செய்து 'ஏத்கெனவே அடியேன் பண்ணின ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளவேணும்' என்று மிகவும் வேண்டினர்.

ராமாநுஜர் யாதவரை விட்டு விலகித் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அணுக்கராயிருத்தல்.

ஆனவந்தாருள் அந்தாங்க ப்ரபத்தி விரைவில் பலிக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டபடியால் ஒருநாள் யாதவப்ரகாசருக்கும் இளையாழ்வார்க்கும் உபநிஷதர்த்த விசாரத்தில் போராட்டம் வலுத்தது. அன்று விசிஷ்டாத்வைத வலித்தாந்தக் கோட்பாட்டை ஸ்வாமி வெகு அற்புதமாக எடுத்து உபந்யலிக்க வாய்த்தது. அப்போது யாதவர் ப்ரத்யாக்ஷ்யான மொன்றும் பண்ண முடியாத தன்மையினால் அளவிறந்த சிற்றங்கொண்டு 'இன்று தொடங்கி நீர் என்னிடம் வாசிக்க வேண்டா; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியான விடத்தே சென்று வாசித்துக் கொள்ளும்' என்று மறுத்து விடவே, இதையே சுபநிமித்தமாகத் திருவுள்ளம் பற்றி உவந்தவுள்ளத்தான இளையாழ்வார் தமது திருத்தாயார் பக்கலிலே இச் செய்தியைத் தெரிவிக்க, அவளும் கெஞ்ச கனிந்து 'பிள்ளாய்! இதுகாறும் வாசித்தது போதும்; திருக்கச்சி நம்பிகள் பேரருளாளப் பெருமானுக்கு அணுக்கராயிரா நின்றார்; அவரையறவர்த்தித்துக் கொண்டு அவர் சொல் வழுவாது ஒழுக்குவது பாங்கு' என்று நியமிக்க, ஸ்வாமியும் அப்படியே நம்பிகளை யடிபணிந்து அவருடைய நியமனத்தினால் பண்டுபோல சாலக்கிணற்றில் நின்றும் நாடோறும் ஒரு குடம் திருமஞ்சனம் கொணர்ந்து தேவப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்து வருபவராயிருத்தார்.

ராமாநுஜரை ஸ்ரீரங்கத்திற்கழைத்துச் செல்லப் பெரியநம்பி வருதல்.

கோயிலில் ஆனவந்தார் திருமேனி நோவு சாத்தி "சாயலொடு மணிமாமை தளர்ந்தேன் நான் இனியுனது வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே' என்னவேண்டும்படியான நிலைமை செய்தியிருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ காஞ்சிபுரியில் நின்றும் யாத்திரை யடைவே அவ்விடத்திற்கு வந்த இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை நோக்கி இளையாழ்வாருடைய செய்தி என்னவென்று விசாரிக்க, ஸ்ரீ ராமாநுஜர் சில நாளாக யாதவப்ரகாசரை வெறுத்து விட்டிருந்த திருக்கச்சி நம்பி பக்கலிலே ப்ரவணராய்த் தேவப்பெருமானுடைய கைக்கரியத்திலே ஊன்றி யிருக்கிறாரென்று அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு ஆனவந்தார் மிகவும் திருவுள்ளமுடந்து தம்முடைய அந்தாங்கப்ரபத்தியைப் பேரருளாளன் விரைவிலேயே ஸபலமாக்கியருளின படிக்கு உவந்து தமது அந்தாங்க சிஷ்யரான பெரிய நம்பியையழைத்து இச்செய்தியைச் சொல்லி 'நீர் சடக்கெனத் தென்னத்தியூர் கழலினைக் கிழே சென்று எப்படியாவது இளையாழ்வாரையிங்கே யழைத்து வரவேணும்' என்று நியமித்து, ஸ்தோத்ர ரத்நத்தின் அநுஸந்தானத்தைத் துணை கொள்ளும்படிக்கும் ஸசிசிப்பித்துப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார். பெரிய நம்பியும் ஸ்வாசார்ய நியமனத்தை சிரஸாவலித்து உடனே புறப்பட்டுக் காஞ்சிபுரி வந்து சேர்ந்தார்.

பெரிய நம்பியும் ராமாநுஜரும்.

தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியான திருக்கச்சி நம்பி அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றமை பறிந்து அவர்பக்கலிலே சென்று சேர்ந்து தாம் வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பேரருளாளன் ஸந்நிதிக்குச்சென்று மங்களாசாஸனம் செய்து, அப்போது இளையாழ்வார் சாலக்கிணற்றுக்குச் சென்றிருப்பதாகவும் தீர்ந்த கும்பத்துடனே திரும்பி வரு

கிற ஸமயமணித்தென்றும் தெரிந்துகொண்டு அபிமுசமாக வெழுந்தருளி அவர் வரும் வழியிலே ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டு செவிக்கினிய கம்பீர மதுர ஸ்வரத்துடனே ஸ்தோத்தரத்தன்மை அதுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், இனையாழ்வாரும் திருமுடிமேல் திருநீர்க்குடத்துடன் வந்தாய் அப்போது பெரியநம்பியின் அதுஸந்தானத்திலிருந்து * ப்ரஹ்மா சிவச் சதமக: பரமஸ்வராடிதி ஏதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தேனான்கிற ச்லோகத்தைத் திருச்செவீசாத்தி 'இது யாருடைய திவ்யஸூக்தி'? என்நம்பியை நோக்கிக் கேட்க, அவரும் 'இது ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தி' யென்றுரைக்க, 'ஆகில் அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணுமே' என்று இனையாழ்வார் கூற, 'ஆகலாம்; நம்மோடே வந்து ஸேவிக்கலாம்' என்று பெரிய நம்பி பணிக்க, இருவரும் தொல்லைப்பத்திறுதி கண்டவர்களாய் வார்த்தையாடிக் கொண்டே ஸன்னிதியிற்சென்று சேர்ந்தார்கள். இனையாழ்வார் திருமஞ்சனத்தைப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்துவிட்டு நியமனமும் பெற்றுக்கொண்டு திருக்கச்சிநம்பியின் அதுமதியையும் பெற்றுப் பெரிய நம்பியுடனே புறப்பட்டுத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலேறச் செல்லாநின்றார்.

ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளுதல்

பெரிய நம்பியைப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்ட பிறகு சில நாள்ளளிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே அநாரோக்ய மதிகரித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும் ஸந்தி வேசமாயிற்று. மிக்க தளர்ச்சியோடே ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி அமலனாதிபிரானனு ஸந்தானத் துடனே பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது வரிசைகளும் பெற்று நலமந்த மில்லதோர் நாடுபுக நியமனமும் பெற்று மடமேற வெழுந்தருளி உபநிஷத்துக்களையும் அருளிச் செயல்களையும் முதலிகள் ஸேவிக்கத் திருச்செவீ சாத்திக்கொண்டேயிருந்து *அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோ டிருந்து களிக்கவேண்டி மணக்கால்நம்பிகளின் திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டே ப்ரஹ்மரந்தரத்தாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிஞர். திருவரங்கப் பெருமானரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே விழுந்து துடிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பின்னக்கரசுநம்பியை நோக்கி மேல் நடைபெறவேண்டிய கைக்கரியங்களுக்கு உத்யோகிப்பிக்க. ஆளவந்தார்படி யென்று இன்றைக்கும் வழங்கி வருகிற விலகலான ப்ரக்ரியையிலே சடங்குகளையெல்லாம் நடத்தி, திருக்கரம்பன் துறையிலே திருப்பள்ளி படுத்துவதாக திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை ப்ரஹ்மரத்திலே பெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாயிற்று. பெரியநம்பி இனையாழ்வாருடனே திருக்காவிரியின் ஸமீபமாக எழுந்தருளுகிற ஸமயமும் மேலே குறித்த ஸந்தர்ப்பமும் ஒத்திருந்தது.

ராமாநுஜர் ஆளவந்தாருடைய சரமத் திருமேனியை ஸேவித்தல்

பெரியநம்பி திருக்கரம்பன் துறையிலே பெரிய திரளைக்கண்டு எதிரே வருகிறவர்களை நோக்கி என்ன விசேஷமென்று கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிஞரென்ன, அதுகேட்ட இருவரும் மூர்ச்சித்து க்லேசித்து. விமலசரம விக்ரஹத்தை யாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றோமெயென்று தேறியெழுந்து அருகே வந்து சேர்ந்து கண்பனி சோர நின்று ஸேவிக்கையில், இனையாழ்வார் அந்த சரமத் திருமேனியை ஆபாத சூடமாக ஸேவித்து வருபவர், திருக்கையில் மூன்று திருவிரல்கள் முடங்கியிருக்கக் கண்டு 'மூன்னும் இப்படியுண்டோ? இப்போதுதானோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'மூன்

பில்லை: இப்போது கண்டதித்தனை' என்ன; இனையாழ்வாரும் இவர் திருவுள்ளத்திலே. ஏதேனும் குறைகளுண்டாயிருக்கவேணுமென்று கருதி. முதல்களைப் பார்த்து முன் வியாக்கியான மையங்களிலே அபிமத ஸல்லபங்களைக் கேட்டிருப்பீர்களே: திருவுள்ளத்திலோடியிருப்பன சில அறியப்பெற்றதுண்டோ?' என்று கேட்க: அவர்களுடைய விஷயங்களைத் தெரிவித்தார் - 1. ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைநம் நானுஸாரியான பாஷ்யம் அவதரிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமும் 2. நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழிக் கொரு வியாக்கியான மவதரிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பமும் 3. வ்யாஸபாசரர்களிடத்திலே க்ருதஞ்ஜநாநுஸந்தானம் நெடுகச் செல்லும்படியான காரியமொன்று நடைபெற வேண்டுமென்கிற விருப்பமும் ஆக இம்முன்று வாஞ்சைகளே திருவுள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தனவாக அறிவோம்; வேறொன்றுமறியோம் என்றார்கள்:

ராமாநுஜர் காஞ்சீபுரம் சேர்ந்து வாழ்தல்

ஸ்வாமி இதைக் கேட்டதும் தெண்டனிட்டுக் கைகூப்பி நின்று 'இவ்வுடல் திடமாய் ஆசார்யக்ருபையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூரணமாயிருந்து ஸர்வேச்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில் இம் முன்றையும் நிறைவேற்றக்கூடவேன் என்ன; முடங்கி யிருந்த முன்று திருவிரல்களும் உடனே கிமிர. இதனை அனைவருங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு "இனையாழ்வீர்! இவ்வாசார்ய க்ருபையும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இந்த தர்சனத்திற்கு நிர்வாஹகராவீர்" என்று மங்களாசாசனம் செய்து கூறினார்கள். ஸ்வாமியும் அந்த தீவ்ய மங்கல விக்ரஹத்தைக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு திருவடிகளை ஸேவிக்கப் பெற்றமையாலே ஸகலார்த்தங்களும் தமக்குச் சேம நிதியாக வபித்தனவாகக் கொண்டு ஆகிலும் இரண்டொரு நாளாவது கூடியிருந்து தீவ்ய ஸூக்திகளைச் செவியாரப் பருகப் பெற்றிலோமேயென்கிற க்லேசம் மேலிட்டு * பணவாளரவணப் பற்பல காலமும் பள்ளிகொள் மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிது காண்மின்" என்று கூறிக் கொண்டே அவப்ருதஸ்நானம் செய்தருளிப் பெரிய நம்பியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பெருமானையும் திருவடி தொழாதே அவரை வெறுத்து மீண்டும் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளினர். 'ஆளவந்தாரோடே நான் கூடியிருந்து குளிரப்பெற்றிருப்பேனாகில் பரமபதத்திற்குப் படி கட்டியிருப்பேனே" என்று அய் போது பலகாலும் இனையாழ்வார் பணித்தபடி.

பிறகு ஆளவந்தாருடைய சரம கைங்கரியங்கள் குறையற நடந்தேறின. இனையாழ்வாரும் பெருமாள் கோயில் சேர்ந்து திருக்கச்சி நம்பிக்குச் செய்தியறிவிக்க, அவரும் க்லேசித்து ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனாதிகள் நடத்தினார். ஸ்வாமி முன்பு போலவே பேரருளாளனுடைய திருமஞ்சன கைங்கரியத்தில் நிரதராயிராநின்றார்.

திருக்கச்சி நம்பியிடம் ராமாநுஜருடைய ப்ரதிபத்திவிசேஷம்

திருக்கச்சி நம்பிகளிடத்திலே மிகவும் பத்திகொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஆசாரியிக்க வேண்டுமென்று கருதி அக்கருத்தை அவரிடத்தே விஜ்ஞாபிக்க, இது வர்ணாசாமத்துக்கடுத்த வைதிக மர்யாதைக்குப் போந்திராது' என்று அவர் மறுத்திட்டார். ஆசாரியிக்கும் பாக்கியந்தான் இல்லையானாலும்*போனகஞ்செய்த சேடமாவது பெற்றுப் புனித சாவோமென்றெண்ணி ஒருநாள் நம்பியிடம் சென்று, இன்று அடியேனது குடிசையிலே அமுது செய்ய எழுந்தருளவேணும்' என்று வேண்ட அவரும் இசைந்தருள, ஸ்வாமி மிக்க

மகிழ்ச்சிகொண்டு தம் திருமானிகைக் கெழுந்தருளி இச் செய்தியைத் தேவியாரிடம் தெரிவித்து அறுசுவையடிசிலும் அதிமதூர பசுந்தயவர்க்கங்களும் செய்யும்படி நியமித்து, தமது நித்யஸாஸனமான திருமஞ்சனத் திருப்பணியையும் விரைவாகத் தலைக்கட்டித் திருமானிகைக் கெழுந்தருளித் திருவாராதனமும் கண்டருளப்பண்ணி, அவ்வளவிலும் திருக்கச்சிநம்பி மெழுந்தருள் னுமையாலே அவரை யழைத்து வருவதற்குத் தெற்குத் திருவிதியாலே மேற்கே யெழுந்தருளினார். அத்தருணத்திலேயே நம்பியின் வடக்கே திருவிதியாலே ஸ்வாமி திருமானிகைக்கெழுந்தருளி, திருவாலவட்டத்திருப்பணியாக விரைந்து செல்லவேண்டியிருப்பதை யறிவித்து நின்றவளவிலே ஸ்வாமிதேவிகள் இவரை ஒரு மூலையிலே உட்காரவைத்து அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்து அனுப்பிவிட்டு அமுது செய்த விடத்தைக் கோமயத்தாலே சுத்திபண்ணித் தெளித்துத் தாமும் தீர்த்தமாடி நிற்கிறவளவிலே நம்பியை யழைத்துவரச் சென்றிருந்த இளையாழ்வார் அவர் இங்கே போந்தமையறிந்து மீண்டுவந்து நம்பியைக் காணாமல், மனைவி நீராடியிருந்தபடியைக்கண்டு இதுவென்? என்று கேட்க; அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் வந்து கைங்கரியத்திற்கு விரைந்து செல்லவேண்டியிருப்பதைத் தெரிவித்தார்; உடனே அவரை அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்தனுப்பினேன்; அவர் சிவநீர் வர்ணஸ்தராகையாலே இலைபைக் கோலாலே தள்ளிக் கோமயத்தாலே மெழுகினேன். அதனால் சரீரம் டுலம்பவேண்டிற்று' என்றான். அதுகேட்டு ஸ்வாமி மிகவும் வெறுத்து வருந்தி எம்பெருமான் திருவுள்ளமிருந்தபடிக்கு நாமென் செய்வதென்று மனம் தளர்ந்திருந்தார்.

திருக்கச்சிநம்பி யாறுவார்த்தை

மறுநாள் திருக்கச்சிநம்பிபக்கலிற் சென்று 'அடியேன் சில கிணவுகள் கிணத்திருக்கேன்; அவை விஷயமான நிர்ணயத்தை தேவரீர் பேரருளாளன்பாடே தெரிந்துகொண்டு அடியேனுக்கு நியமித்தருளவேணும்' என்று ஸ்வாமி ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் அப்படியே யாகுக வென்றிசைந்து அன்றிரவு பெருமானிடத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்து மறுமாற்றம் பெற்று மறுநாள் இளையாழ்வார்க்கு அறிவித்த ஆறுவார்த்தைகள்,—1. பரதத்வம் நாமே. 2. சித்சிதீச்வரபேதமே தர்சனம். 3. ப்ரபத்தியே தஞ்சம். 4. அந்திம ஸ்ம்ருதி வேண்டா. 5. சரீராவஸானத்திலே மோஷம். 6. பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பது—என்பன. இங்ஙனே ஆறு வார்த்தைகளை அருளிச்செய்யக்கேட்ட இளையாழ்வார் இவ்விஷயமான நிர்ணயமே நாம் அறிய விரும்பியிருந்தமையால் இவற்றைத் தெளியவறியப்பெற்றதற்கு உவந்து, பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீசிப்பதாக அறுதியிட்டுத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்குப் புறப்பட்டருளினார்.

ராமாநுஜர் மதுராந்தகத்தில் பெரிய நம்பிகளை யாச்ரயித்தல்

அக்காலத்திலே கோயிலில் தர்சன நிர்வாஹத்திற்காக இளையாழ்வாரை அங்கே வரவழைத்து நிலைநிறுத்தவேணுமென்று ஆவல்கொண்ட முதலிகள் பெரியநம்பியை நோக்கி இது உம்மாலாகக்கூடிய காரியமாதலால் நீரே காஞ்சிபுரிக்குச்சென்று காரியம் பார்க்கக்கடவிரென்று நியமிக்க, அவரும் அப்போதே ஸகுடும்பமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமானிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவப்பெருமான் ஸன்னிதியை நோக்கி எழுந்தருளா திற்கையில் இடையில் மதுராந்தக சேஷத்திரத்திலே ஏரிகாத்தராமன் ஸன்னிதியிற் சேர்ந்து நின்றார். இளையாழ்வாரும் (திருக்கச்சிநம்பிகளின் திருவாக்குப்படியே பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத்) திருவரங்கம் பெரியகோயிலை நோக்கிச்

செல்லாநின்று மதுராந்தகத்திலேசேர்ந்தவாறே அங்குப் பெரியநம்பியை யாந்ருச்சிகமாக ஸேவிக்க நேர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டு 'எண்ணின பலன் எதிரே வந்து வாய்த்ததுபோல இப்படி நமது பாக்கியம் பரிபக்ருவமாவதே! என்று உகந்து இனி காலவிளர் நிறைவுக்க லாகாதென்று அப்போதே திருவிஸ்சினை ஸாதித்துத் தம்மைஉய்விக்குமா' என்று அவ ரும் இவருடைய ஆர்த்தியிற் கனத்தைக்கண்டு அப்போதே அவ்விடத்திலேநம்பிபஞ்சஸம்ஸ் காரங்களை ப்ரஸாதித்தரு ஆள்கார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று கொண்டிருக்கும் படி நியமித்தருளினார். பிறகு ஆங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து சேர்ந்தார்கள். இளையாழ்வார் தம்முடைய திருமாளிகையிலேயே மேல்பாதிதிலே பெரிய நம்பி ஸகுடும்பமாக வலிக்க இடமளித்துத் தனிகைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ப்பித்து ஆரதித்துக் கொண்டு அவர் ஸந்திதிலே அருளிச் செயல்களைக் கற்பதும் தர்ச்ச ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைக் கேட்பதுமாயிருந்து வந்தார்.

பெரியநம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளல்

இங்கனையிருந்து வருகையில் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் இளையாழ்வாருடைய தேவிகளுக்கும் மணப்பொருத்தமின்றிக்கே வைரஸ்யமுண்டாகத் தொடங்கிற்று. இரு வர்க்கும் கிணற்றின் கரையிலே தாம்புவிஷயமான விவாதமுண்டாகி வார்த்தைகளும் கிஞ்சின; இதைப் பெரியநம்பி யுணர்ந்து தமது தேவிகளைக் கோபித்து, இனி நாம் இங்கு வாழ்வது தகுதியற்றதென்றெண்ணி உடனே கோயிலுக்குப் புறப்படத் திருவுள்ளமாய் இளையாழ்வார் பக்கலிலும் அறியாமல் அவர் அனுஷ்டானத்திற்குச் சென்றிருந்த ஸமயம் பார்த்து ஸகுடும்பமாக மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். ஸ்வாமி அனுஷ்டானம் பண்ணி யெழுந்தருளிப் பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப்பெறாமல் விசாரித்துச் செய்தியறிந்து திருவுள் ளம் மிகவும் உடைகுலைப்பட்டு சின்றார்!

ஸ்வாமி ஆசிரமஸ்வீகாரம் செய்தருளுதல்

நம்மாழ்வார் ஒரு திருவாழ்மொழிக்குப் பலச்ருதியருளிச் செய்யாசின்றவர்* நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* என்று க்ருஹஸ்தாச்சரம வாழ்ச்சி யையும் பலனாக அருளிச்செய்தார். ஸர்வோபகாரஷ்டமமான இந்த ஆசிரமவாழ்க்கை நன்றே யாயினும்* நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர்*என்றபடிக்குப் பாங்காக இராவிடில் பரித்யாஜ்ய மேயாதலால் ஸஹதர்மசாரினியான தேவியாருடைய மனம் அநுகூலமாயிராதபோது இவ் வாச்சரம வாழ்க்கையில் ஜிஹாஸையுண்டாக ப்ராப்தம் ஸ்வாமி தமது தேவியாரிடத்தில் மூன்று அபசரிதங்கள் கண்டார். 1. திருக்கச்சிநம்பி பக்கலிலே தமது திருவுள்ளத்திற்கு மாறாக நடந்து கொண்டது. 2. ஒருநாள் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவருக்கு ப்ரஸாதமிடும்படி நிய மிக்க, உன்ளே ப்ரஸாதமிருந்தும் இல்லையென்று சொல்லி மதுந்தொழித்தது. 3. ஆசார்ய தேவிகளோடே ஸ்பர்த்தித்து அபசாரப்பட்டது. ஆக இம்மூன்று செய்கைகளும் அஸஹ்யாபசாரமாக ஸ்வாமிக்குத் தோன்றினபடியால் உடனே ஸம்ஸ்யாஸாச்சரமம் ஸ்வீகரிக்கத் திருவுள்ளமாய் அன்றே தேவிகளைப் பிறந்தகத்துக்குப் போக விட்டுப் போரு ளானன் திருமுன்பே திருவனந்தஸரஸ்தீரத்தில் தண்ட காஷாயங்களைப் பரிக்ரமித்து ராமாநுஜமுநியென்றும் யதிராஜரென்றும் உலகமெலாம்போற்ற நின்று உலகேத்துமாழி யானத்தியூரானுடைய அந்தரங்க வுகப்புக்குக்கொள்கலமாய் மடத்தே வாழ்ந்துகொண்டு அத்தாணிச் சேவகம் புரிந்துவந்தார்.

ஆழ்வானும் ஆண்டானும் வந்து பணிதல்

ஸ்வாமி இங்கனே ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளினின்றபடியை முதலியாண்டானும் கூரத்தாண்டுகள்விப்பட்டு ஸ்வாமி திருவடிகளிலே வந்து ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்து மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரயுக்ம்ச்ரமஞ் செய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தார் கள். ஐந்தாம் ஆயிலே அந்வயித்து வாழவேண்டிய கோவில்கள் உடர் காளஹஸ்தியிலே விபீத வ்ருத்தராயிசா கின்றாரே யென்று திருவுள்ளம் காந்தி இக்குறையைத் திருமலை நம்பி பக்கலிலே தெரிவித்து அவனைத் திருத்திப் பணுகொள்ளவேண்டியது உம்முடைய பாரமென்று விஜ்ஞாபித்திருந்தார் ஸ்வாமி.

யாதவப்ரகாசன் ஸ்வாமியை யாச்ரயித்து வாழ்தல்

ஸ்வாமியினுடைய ப்ரபாவம் நாள்தோறும் வளர்ந்து செல்லாநின்றது. அதனைக் கண்டு யாதவப்ரகாசனது நாயார் 'நம்முடைய குமாரனும் இவரை யடிபணிந்து வாழ லாமே' என்று நினைத்து இந்த மனோரதத்தை மகனிடம் பலகாலும் தெரிவித்துவந்தான். அவன் ஏற்கெனவே ஸ்வாமியின் விலகடின மேதாபுதிபாவிஸாஸங்களைக் கண்டவனாதலா லும் ப்ரஹ்மசூஸ்லின் மூலமாக வைபவத்தை விசேஷித்து அறிந்தவனாதலாலும் தான் கிர்வஹித்துப்போருகிற தர்சனத்திலே மிகவும் அருசி நோன்ற நின்றதனாலும் பகவத்கடா சூழ்ம்பலிக்க ப்ராப்தகாலமானதனாலும் தாயாருடைய நல்வார்த்தையில் அன்பு நோன்றி அப்படியே யென்றிசைந்து, இதுவரையில் சிகாயஜ்ஞோபவித ந்யாகம் பண்ணியிருந்த பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேண்டி யிருந்ததனால் வயது முதிர்ச்சி காரணமாக அது செய்ய முடியாமலுக்கு வருத்தியிருக்கையிலே தேவப்பெருமாள் கனலிலே காட்சி தந்து 'நம்மிராமானுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுவது பூப்ரதக்ஷிணத் திலும் மேம்பட்டது. ஆகவே அது செய்து உன்னம் தேறுவாயாக' என்று நியமிக்க, திருக் கச்சிகம்பி மூலமாகவும் இந்த நியமனத்தைத் திடமாக விச்வலித்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே வந்து வேரற்றமாம் போலே விழுந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நின்று * பழுதே பல பகலும் போனமைக்கு அதுதபித்துப்பேசி இனியாகிலும் இவ்வாத்மா உஜ்ஜீவிக்கும் நல் விரகு பார்த்தருள வேணுமென்று கனக்க ப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கிலக் காகி ஸ்ரீவைஷ்ணவ யதிவேஷம் பூண்டு விளங்கி வாழ்ந்துபோனான். இவ்விஷயத்தை வேதாந்த தேசிகனும் யதிராஜ ஸப்ததியில் * ஸ்வபலாத் உத்த்ருதயாதவப்ரகாச: * என்றருளினார்.

திருவரங்கப்பெருமானாரையும் தேவப்பெருமானும்

ஸ்வாமி காஞ்சிபுரியிலே ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான சிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு உபய வேதாந்த க்ரந்த ப்ரவசனம் செய்து போரா நிற்கையில், நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் தர்சக கிர்வஹகர் ஒருவருமில்லாத குறைதீர இவரை அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளச் செய்ய வேணு மென்று பாரிப்புக்கொண்ட கோயில் முதலிகள் ஓர் ஸதுபாயம் கண்டனர்; பேரு ளாளப் பெருமாள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களிலே போரவும் பித்தராயிருப்பராகையாலே நம் அரையரைக் கொண்டு பாட்டுக் கேட்பித்து உகப்பித்து வரப்ரஸாதமாக ஸ்ரீராமா நுஜரைப் பெற்று இங்கே யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வரலாமென்று.

அக்காலத்து, இசைபாடி விண்ணப்பஞ் செய்வதில் மிகவல்லவராயிருந்த ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானாரையரைப் பேரருளாளப் பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு விடைகொண்டு இக்காரியத்தைச் செவ்வனே தலைக்கட்டிக் கொண்டு வரும்படி பெரியபெருமாள் நியமித் தருள, அந்த நியமனத்தை சிரஸாவஹித்த அரையர் பேரருளாளன் ஸன்னிதிக்கு வந்து

சேர்ந்து அங்குள்ள வரந்தரும்பெருமானரையரையும் திருக்கச்சி நம்பியையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு தேவப்பெருமானைத் திருவடி தொழுது * அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான் * என்னெஞ்சமேயான் * * துணியினியுன்குச் சொல்லுவன் * உரத்தருமெல்லனைப் * * கொண்டான் முதலான பாசரங்களைத் தேவ கானத்திலேயிட்டுத் தேவப்பெருமானின் ஸம் நீர்ப்பண்டமாயுருகுப்படி செவிக்கினிதாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் தலைவரும் திருவுள்ளம் பூசித்து, * நீர் மரையே! உம்முடைய பாட்டுக்குப் போகவுகந்தோம்; நீர் எது கேட்டாலும் தரக்கடவோம் என்று ஒருகாலைக்கிருகால் உறுத்தியருளிச் செய்ய, அரையரும் அருகேயிருந்த இளையாழ்வாரைக் காட்டி 'நம் இராமாநுசனை நம்பெருமானுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அதுகேட்டுத் தேவப்பெருமான், திடுக்கிட்டு ஒன்றுத் தோன்றாமே நிற்க, சொன்னசொல் தவறாதே தந்தருளவேணுமென்று அரையர் வேண்ட, "நம்மிராமாநுசனைத் தவிர மற்றதைக் கேளுமென்று நாம் முதலிலேயே சொல்லத் தவறியோம்: சொற்படியே இராமாநுசனைப் போகவிட வேண்டியதே" என்று துணிந்து, "அரையே! நம்மை இங்கனே வஞ்சித்து ஸர்வஸ்வமும் கொள்ளுகொள்ள வந்தீர் போலும்; நாமும் உமது வஞ்சனையிலே அகப்பட்டோம்; இனி என் செய்வது? விரும்பினபடியே கொண்டுபோகக் கடவீர்" என்று தேவப்பெருமான் விடை கொடுத்தருள அன்றே அப்போதே ஸ்வாமி ஆழ்வானுண்டான் முதலான சிஷ்ய வர்க்கங்களுடனே புறப்பட்டு அரையரை முன்னிட்டுக் கொண்டு நம்பெருமான் ஸன்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்து * தென்னின்பு பொன்னியிலே தீர்த்தமாயு ஆழ்மனிக்களை முடித்துக்கொண்டு அரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணைக் கண்ணாரக்கண்டு 'அடியேன்மீது இப்படியும் அருள்வெள்ளம் பெருகுவதே!' என்று கூப்பட்டு நிற்கையில், பெரியபெருமான் தமது திருப்பொலிந்த சேவடியை இவரது சென்னிமேல் பொறித்து "இளையாழ்வீர்! * பொங்கோதம் குழந்த புவனியும் விண்ணுலகு மென்கிற உபயவிபூதி செல்வத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் தந்தோம். இனி நம்முடைய கோயிலைத் திருத்திப் பணிகொள்ளக் கடவீர்" என்று நியமித்தருளியாயிற்று. அன்று முதலாக ஸ்வாமிக்கு உடையவர் என்கிற திருநாமம் வழங்கி வந்தது. [உடையவர்—உபயவிபூதியையும் தம் கையிலேயுடையவர் என்ற படி.] இங்கனே பெரியபெருமானுடைய பேரருளைப் பெற்றதும் அருகேயிருந்த பெரிய நம்பியை நோக்கி * பெரியார்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெறாத பயன்பெறுமாறு வரிவாள்வாயரவணைமேல் நம்பெருமான் காட்டினரேயென்று பாசரஞ்சொல்லி, தேவரீருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற கோயின்மையாலே பெரியபெருமான் அடியேனை பிப்படி விஷயிகரித்தருளிஞர் என்று ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகின்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியநம்பியும் " * கலியுங் கெடுங் கண்டு கொண்மினென்று அன்று ஆழ்வாரருளிச் செய்த எதிர்காலச் செய்தி இன்று பலிக்கக் கண்டோம்; நல்லது; இனி பெருமான் நியமனப்படியே இவ்விடத்துப் பணிகளெல்லாம் பாக்காய் பார்த்தருளிர்" என்றருளிச் செய்ய, அன்று முதலாகவே "தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே" என்கிற வாழ்த்து அவ்வர்த்தமாய்ப்படி அனைத்தும் ஆராய்ந்தருளி நித்தியோதஸ்வ பசேஷாதஸ்வ மாஸோதஸ்வ ஸம்வதஸ்வரோதஸ்வவங்களைல்லாம் குறையற நடைபெறுமாறு சேமஞ் செய்தருளி வந்தார். அப்போது அகனங்க நாட்டாழ்வானும் ஸ்வாமிக்கு அணுக்களை அடியவனாகிக் கைக்கரியங்களுக்குத் துணைபுரிந்து வந்தான்.

திருவரங்கத்தமுதலரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுதல்

திருவரங்கத் தமுதலரைப்பவர் கோயில் கொத்திலுள்ளவர்க்குத் தலைவராயிருந்தவர். அவர் ஒரு நாள் உடையவரை வந்து பணிந்து 'பாவங்கள் கட்டுபிரித்துக்கிடக்கிற

நர் அந்த மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக் குதித்துக் கையிலிருந்த பூக்குடையைச் சுழற்றி யெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராஷ்டந்தையும் சுழற்றியெறிந்து, * பூவும் பூசனையும் தருமே * என்ற சந்தைக்குச் சேர 'தகாது தகாது தகாது' என்று சொல்லிக்கொண்டு திருவடி களிலே வேரற்ற மரம் போலே விழுந்து,

'உபயவிபூ திகாதனிருக்க விரிதலையாணை விரும்பினின்றேனே!
புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீக தனிருக்கப் பொறிபறக்குங்கண்ணனைப் பூசித்தேனே!
கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக் கறைகொண்ட கண்டனைக் காமித்தேனே!
கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத கற்பகமிருக்கக் கையார் கபாலியைக் காதலித்தேனே!
திருவிருந்த மார்பன் சிரீதரனிருக்கத் திருவில்லாத் தேவனைத் தொழுதுகின்றேனே!
பீதகவாடைப்பிரானுரிருக்கப் புலியுரியாணைப் பின்தொடர்ந்தேனே!
சதிரானகங்கையடியாவிருக்கச் சடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலம் வந்தேனே!
பெருந்துழாய் வனமிருக்கப் பெருக்கையாற் பேய்ச் சரைக்கு வார்த்தேனே!

என்றினை பலவும் சொல்லிப் புலம்பி 'இனியாகிலும் இவ்வாத்மாவை உய்விக்கவேணும்' என்று தெண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் முடிபிடித் தெடுத்து உடம்பைத் தட விக்கொடுத்துக் குளிரப்பேசி யருளாகிற்றுகையில் இச்செய்தியை அங்குள்ள சிவபக்தர்கள் கேள்விப்பட்டு வந்து இப்படி நீர் செய்யத் தருமாவென்று நம்பியோடே போராடிப் பிறகு ஸமாநாமடைந்து திரும்பிப்போக, கோவிந்தப்பட்டரும் தம் வசத்திலிருந்த சுருஷூலத் திறவுகோல் இலச்சினை மோதிரம் முதலானவற்றைப் பொகட்டு 'இனி உக்கருக்கும் நமக் கும் பணியில்லை' என்று ஒட்டறுத்துக் கொண்டு நம்பியோடே திருப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து ப்ராயச்சித்த புரஸ்ஸரமாக ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று திவ்யப்ரபந்தங்களையோதி அந்தப் பஞ்சக ஜ்ஞானத்தையும் பெற்றுத் தேவமற்றறியாதே அவர் திருவடிகளே தஞ்சமென் றிருந்து போருகின்றார்—என்னுமிச் செய்தியை அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விண்ணப்பஞ் செய யக்கேட்டுப் பேரின்பவெள்ளத்தே மூழ்கி நின்றனருடையவர்.

உடையவருடைய பஞ்சாசார்ய பதாச்சரிதத்வம்

ஸ்வாமி, ஐந்து ஆசாரியர்களை யடிபணிந்து அர்த்தனிசேஷங்களைக் கேட்டவராத லால் பஞ்சாசார்ய பதாச்சரித ரென்று ப்ரலித்தராயிருப்பார். பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருமாலையாண்டான் திருமலைநம்பி ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமானரையர் ஆக இவ்வைவர் அவ்வாசிரியர்களாவர். பெரியநம்பி பஞ்சஸம்ஸ்காரமிட்டருளினவராதலால் தலைமையாசிரியர். திருக்கோட்டியூர் நம்பி ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிகழித்துக் கொடுத்தவர். திருமலை யாண்டான் திருவாய்மொழிப் பொருள் உபதேசித்தவர். திருமலைநம்பி ஸ்ரீராமாயணர்த் தங்கள் ஸாதித்தவர். ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானரையர் திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸ்தோத் ரங்கள் நல்வார்த்தைகள் அளித்தவர். தேசிகர் பணித்த குரு பரம்பரா ஸாரத்தில்,

"எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிகழித்தார்: திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேட்டருளினார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமொதி ஸ்தோத்ராதிகள் அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலை நம்பி ஸ்ரீ பாதத்திலே ஸ்ரீமத்ராமாயணம் கேட்டருளினார்."

என்றுள்ளது இங்கே அறியத்தக்கது. ஆளவந்தாராழ்வார் என்பவரே ஆழ்வார் திருவரங் கப்பெருமானாயர்.

ஸ்வாமியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும்

பெரியநம்பி பாம்பீதியோடே உடையவர்க்கு ஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச் செய்து போருகையில், “திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே சில அர்த்த விசேஷங்களுண்டு; ஆளவந்தாருடைய விசேஷாபிமானத்திற்கு அவர் இலக்காயிருந்தபடியாலே அவரிடத்திலே நிதி போல நின்றிருக்கும்ர்த்த விசேஷங்களையும் கேட்டு உய்யக் கடவீர்” என்று அருளிச் செய்ய, ஸ்வாமி அதுகேட்க ஊற்றமுடையராய்த் திருக்கோட்டியூர்க்கெழுந்தருளி அங்குள் ளாரை நோக்கி ‘நம்பி திருமானிகை எங்கே?’ என்ன; அவர்களும் ‘அதோ காண்கிற கூரை’ என்று காட்ட அவ்விடம் தொடங்கி நம்பி திருமானிகையளவும் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டே யெழுந்தருளி நம்பி திருமானிகை சேர்ந்தார்; அவ்வூரிலுள்ளார்க்கு அப்போது தான் நம்பியின் ப்ரபாவம் தெரியவந்தது. பிறகு ஸ்வாமி நம்பி திருவடிகளிலே தெண்ட னிட்டு தேவரீர் அடியேனுக்கு ஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களை ப்ரஸாதித்தருள வேணும்’ என்று கூப்பிய கையராய்ப் பிரார்த்திக்க, அவரும் இவருடைய அந்யவஸாய விசேஷமறி யாமல் உபதேசிக்கலாகா தென்றெண்ணி வாளாவிருக்க, ஸ்வாமி சில நாள் காத்திருந்தும் மனோரதம் நிறைவேறப் பெருதே மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளிஞர். இங்கனே பதி னெட்டு பர்யாயம் கோயிலில் நின்றும் திருக்கோட்டியூர்க்கு எழுந்தருளியும் பிரார்த்தித் தும் பயன் படவில்லையாக, பிறகு ஸ்வாமியின் அளவு கடந்த ஆர்த்தியையும் அபிநிவேசா திசயந்தையும் தெரிந்து கொண்ட திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் எம்பெருமானுடைய சிய மனத்தையும் பெற்று இனி அவர்க்கு உபதேசிப்பதென்று தேறி ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார்; ‘தண்டும் பகித்ரமுமாகத்தாம் ஒருவரே வந்து கேட்டுப் போகும்படி’ சொல்லியனுப்பினார். அவரும் வந்து அப்படியே சொல்ல ஸ்வாமி மிகவுகந்து கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு மிக விரைந்து திருக்கோட் டியூரேறச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, ‘தனித்தன்றோ உம்மை நாம் வரச் சொன்னோம்; கூட இருவரைக் கூட்டி வந்தது ஏன்?’ என்று நம்பி கேட்க, ‘தண்டும் பகித்ரமுமாகவன்றோ தேவரீர் வரச்சொல்லி யருளிற்று; இவர்களைத் தண்டும் பகித்ரமுமென்றே கூட்டிவந்தேன்’ என்று சொல்லி ஆண்டானைத் தண்டாகவும் ஆழ்வா னைப் பகித்திரமாகவும் காட்டி நிற்க ‘ஆனால் இவ்வர்த்தம் உங்கள் மூவரளவிலே நிற்கக் கூடவது, மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதே கொள்ளும்’ என்று நம்பிகள் சியமித்தருளி அங்கனே சபதமும் பெற்று சரமஸ்லோகத்தின் பரமாஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைப் போ ருள் கொண்டு உபதேசித்தருளிஞர்.

[இங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி. உடையவர்க்குத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி உபதேசித்தது திருவடிகளால் மஹாமந்தார்த்தின் பொருளென்று ஆறாயிரப்படி குரு பரம்பராப்பாவத் தில் காண்கிறது. மணவாள மாமுனிகள் முமுக்ஷுப்படி விபாக்கியானத்தில் சரமஸ்லோக ப்ரகாணத்தின் அவதாரிகையில்—“இதினர்த்தம் கேட்கைக்காகவிறே எம்பெருமானார் பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று. நம்பி தாமும் இதில் அர்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும் இதுக்கு அதிகாரிகளில்லாமையையும் பார்த்திறே இவருடைய ஆஸ்திச்யாதா பரீக்ஷார்த்தமாகவும் பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணிச் சூளுறவு கொண்டு மாஸோபவாஸக்கொண்டு அருமைப்படுத்தி அருளிச் செய்தருளிற்று.....ஆதி

காரி துர்லபத்வத்தாலும் அர்த்தகௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக் கொண்டு போந்தார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகளின் துர்க்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி க்ருபைகரை புரண்டிருக்கையாலே உயர்மை பாராதே அநர்த்தத்தையே பார்த்து வெளியிட்டருளிஞர் எம்பெருபுருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் ப்ரஸித்தம். ஆகவே சரமச்சலோகார்த்தம், கட்டருளிரென்பதே யுத்தமாயிருக்க வடுப்பது. [தலில் திருமந்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்து பிறகு மற் றொருகால் சரமச்சலோகார்த்தத்தையுமருளிச் செய்ததாக குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தில் காண்கையாலே அப்படியே கொள்ளலாகாதோ வென்னில், மேலே எடுத்துக்காட்டியுள்ள மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் ஸ்வாஸ்யத்தை நோக்குமளவில் சரமச்சலோகார்த்தம் கேட்கக்கூடவே ஸ்வாமி பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்க்கு கடந்த தாகவும்; கேட்ட அதனையே அங்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு வெளியிட்டதாகவும் ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகையாலே மற்றைப்படி சொல்லுகை மாண்புடைத்தாகத் தோன்றவில்லை. ஸம்பிரதாயம்வல்ல பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிவது.]

திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்கள் கேட்டருளி ஸ்வாமி க்ருநார்த்தராய் அப்போதே மறு நாளில் அவ்வூர்ப் பெருமான் ஸன்னிதியில் சரத் தானுக்களான பல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஒலக்கமாக விருத்தி அப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை உபதேசித்தருளிஞர்.

ஸ்வாமி எம்பெருமானார் என்கிற விருது பெறுதல்

திருக்கோட்டியூர் நம்பி, தம்மிடத்திலே சபதம் செய்ததைக் கடந்து ஸ்வாமி இங் களே ஸன்னிதியில் அர்த்தங்களை வர்ஷித்து விட்டாரென்று உடனே கேள்விப் பட்டு அவரை யழைத்து 'இப்படியும் செய்யத் தகுமோ? எதற்காக இப்படி நியமனோல்லங் கணம் செய்தீர்? இதன் பலன் என்னொருமென்று அறிவீரோ?' என்று கேட்க, உடைய வரும் 'ஆசார்ய நியமனத்தை அதிலங்கணம் செய்த பானியேனுக்கு நாகமேயாயிற்று பலன்; இதனையறிந்தும் அடியேன் அர்த்தங்களை வெளியிட்டது அடியேனொருவன் நாகம் புகுத் தாலும் இவ்வாத்ம கோடிகளெல்லாம் தேவரீர் திருவருளாலே உஜ்ஜீவித்துப் போவர்க ளென்கிற கருத்தினால்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் இதைக்கேட்டு 'இப்படி பரஸம்ருத்தியே பேறான நிலை நமக்குக் கூடிற்றில்லையே! இவர்க்கு இது கூடினபடி என்னே! என்று மிக வியந்து உவந்து அவ்வுகப்பின் பரீலாஹஸ்யமாக எம்பெருமானார் என்று அவர்க்கு விருது சாத்தினார். எம்பெருமான் கருணைக்கடலென்று கேட்டிருந்தோ மத்தனை, அதை இவர் பக்கலிலே இன்று ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெற்றோமாதலால் இவர்க்கு இந்த விருது ஏற்கும் என்று திருவொலக்கத்திலே விவரணமும் செய்தருளிஞர்.

'எமக்கெல்லார்க்கும் தலைவர்' என்கிற பொருளையுடைய எம்பெருமானா ரென்கிற சொல் ஸ்வாமிக்கே ஏற்குமது. பரம கருணை பொருந்தியவரே தலைவராயிருக்கத் தகுமா தலாலும் அந்தப் பரம கருணை இராமாதுசர் திறத்திலேயே ஸகலருமறிய ஸாக்ஷாத்க்ருத மா தலாலும்.

ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் பற்றின இதிஹாஸம்

[ஸ்வாமி திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருவடிகளிலே சரம ச்லோகார்த்தம் கேட்ட போது ஆழ்வானுமாண்டானும் தண்டும் பகிந்ரமுமாக உடனிடந்து கேட்டதாகவே கீழ்

அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்விடத்து வரலாறு குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தோடு சிறிது மாறுபடுகலால் அதில் காண்கிறபடியாகவும் இங்கு எழுதப்படுகிறது. ஸ்வாமி தண்டும் பவிஷ்ணுவருடனேயிருந்து நம்பிபக்கலிலே கேட்டது திருமந்திரப்பொருள் என்னவென்று கொள்வது. பிறகு அவர்க்கு சரமச்சலோகார்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளாத சரமச்சலோகார்த்தம் நம்பிகள் 'எம்பெருமானாரே! உமக்கு இன்னமுமொரு சரம ரஹஸ்யார்த்தவிசேஷம் சொல்லுவதாக எண்ணியிருக்கிறோம்: இப்போது கோயிலுக்குச் சென்று பின்பு ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்றருளிச்செய்ய, அப்படியே ஸ்வாமி அப்போது கோயிலேற வெழுந்தருளி மீண்டுமொருகால் தனித்து நம்பிகளின் ஸ்ரீ பாதத்திலே சென்று தெண்டனிட்டு நிற்க, நம்பி இவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல்தளத்திலேயேறிப் படிக்கதவை மூடி வெழுந்தருளியிருந்து ஒருவர்க்குஞ் சொல்லாதபடி தம் திருவடிகளைத் தொடுகித்துச் சூளுறவு கொண்டு நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பரம ரஹஸ்யமான சரமச்சலோகப் பொருளை யருளிச் செய்து, இதை அநதிகாரிகளுக்கு இடாதபடி பேணிக்கொண்டு போகும் என்று கியமித்தருள, எம்பெருமானார், அடியேன் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சொல்லேன்; கூரந்தாழ்வானொருவர்க்குச் சொல்லா திருக்கவொண்ணாதேயென்ன, 'ஆகில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் சுச்சுஷை கொண்டு சொல்லும்' என்று கியமித்தருள, ஸ்வாமியும் கிடைபெற்றுக் கோயிலேறவெழுந்தருளிஞர். அப்போது ஆழ்வான் அவர் திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, உடையவரும் வாராய் ஆழ்வான்! சரமச்சலோக பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை நம்பிகள் எனக்கு உபதேசித்தருளி இவ்வர்த்தவிசேஷத்தை ஒருவர்க்கும் செலிப் படாதபடி பேணிக் கொண்டிருக்குமாறு கியமித்தருளின போது ஆழ்வானொருவர்க்கு மாத்திரம் அடியேன் இதனை வெளியிடாதிருக்க முடியாதேயென்று நான் கிண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வானுக்கு இவ்வர்த்தம் கேட்க அதிகார முண்டே யாகிலும் பல்வகையாலும் அவருடைய அந்நவஸாயந்தைப் பரிக்ஷித்தறிந்து ஒரு ஸம்வத்ஸரம் சுச்சுஷை கொண்டு சொல்லும் என்று கியமித்தருளிஞர் என்று ஆழ்வானை நோக்கி யருளிச் செய்ய, அதுகேட்ட ஆழ்வானும் *மின்னின்னிலையிலமன்னுயிராக்கைகள்* என்ற பாகரத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி ஒரு ஸம்வத்ஸரம் இவ்வுடலுக்கு நிலையுண்டோ இல்லையோவென்று கியாகுலப்பட்டு ஆலோசித்து இவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றால் லது தரித்திருக்க முடியாத தன்மையாலே ஆசார்யனது திருமாளிகை வாசலிலே ஒரு மாஸம் பட்டினி கிடக்கை ஸம்வத்ஸர சுச்சுஷையோடொக்குமென்று சாஸ்த்ரமுண்டென்றறிந்து அங்கனமே மாஸோபவாஸம் கிடந்து அவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றார்.

பிறகு முதலியாண்டானும் வந்து தொழுது பிரார்த்திக்க, நான் ஆழ்வானொருவர்க்கே சொல்ல கியமனம் பெற்று வந்தேன். நீர் நம்பிபக்கலில் சென்று கேளுமென்று கிடை கொடுத்தருள, அவரும் திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று ஆறு மாஸம் காத்திருந்தும் அருள் பெறாமலிருந்து ஒரு நாள் கனக்க ப்ரார்த்திக்கையில் 'முக்குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார் தாமே ப்ரஸாதிப்பர், போய்க்கேளும்' என்று கிடை தந்தனுப்பிவிட, ஆண்டானும் கனத்த ஆர்த்தியோடே உடையவர் திருவடிகளிலே வந்து கிழ, மிகவும் உகப் போடே ஆண்டானுக்கும் அதை யுபதேசித்தருளிஞர்.

திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழி கேட்டல்

கிலநாளைக்குப் பின்பு திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளித் தம்முடைய ஸப்ரஹ்மசாரியான திருமாலையாண்டானை எம்பெரு மானுடரித்தே கொண்டு நிறுத்தி இவர்

பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளுமென்று ஸ்வாமிக்கு நியமித்துத் தாம் புறப் பட்டெழுந்தருளினர். அன்று தொடங்கித் திருவாய்மொழி காலசேஷம் நடந்துவரா நின்றது. ஆண்டான் ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே கேட்ட அர்த்தங்களை வருகையில் எம்பெருமானார் ஆங்காங்குச் சில அர்த்தவிசேஷங்களையும் யோ களையும் பணித்துவர, இவர் விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டியாக ஸ்வச்சந்தமாய் வ செவலி வருகின்றாரென்று திருவுள்ளம் பெட்ட ஆண்டான் இடையிலே காலசேஷத்தை நிறுத்திவிட, இதையறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலேற வந்து ஆண்டானை விசாரி கையில் உடையவர் சொன்ன சில யாறு பொருள்களை யெடுத்துரைத்து மகஸ்தாபிஹநுவை விளக்க, அப்போது நம்பி அருளிச்செய்தபடி—“இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்; ஸாந்தீபதி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதமோதினாப்போலே காணும் உம்மிடத்திலே உடையவர் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்தி லுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறென்றும் தோன்றாது காணும். இவர்க்கு நீர் அடி ஞாத ஜ்ஞாபகம் பண்ணுவதாக நீனையாதேயிருக்க ப்ராப்தம்” என்று.

பிறகு நம்பி அவ்வாண்டானையும் பெரிய நம்பியையும் கூட்டிக்கொண்டு உடைய வர் மடத்தேற வெழுந்தருள, ஸ்வாமியும் உள்ளம் பூரித்துத் தொழுதுகிற்க, பெரிய நம்பி யும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் திருமாலையாண்டானை நோக்கி ‘திருவாய்மொழி விட்ட விடம் தொடங்கி நீசே பலகால் அதுவர்த்தத்தாகிலும் ப்ராப்தத்தைத் தலைக்கட்டும்’ என்று நியமித்தருள, அன்று தொடங்கி அப்படியே நடந்து போந்தது. “ஆளவந்தார்க்கு நான் ஏகலவ்யன் காணும்” என்று இடையிடையே ஆண்டானை நோக்கி உடையவர் அரு ளிச்செய்யும்படியாயிருந்தது. ஆளவந்தார் பக்கலில் கேளாத அர்த்தங்களும் இங்கே கேட் கப் பெற்றோமென்று ஆண்டானும் போர உகக்கும்படியாயிற்று.

ஸ்வாமி மாதுகரத்தை நிறுத்திக் கிடம்பியாச்சாணைப் பணிகொள்ளுதல்

“தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றுந் திருத்தி வைத்தான் வழியே” என்கிறபடியே ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யாலய ஸாம்பராஜ்ய நிர்வாஹதாரந்தராய் ஸ்வாமி வாழ்ந்தருளுங் காலத் திலே கோயில் கைங்கர்யபார்களின் ஸதாசாரமில்லாமலிருக்கக்கண்டு அவர்களைத் திருத்திப் பணி கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றி நெருக்கிக் கொண்டு போராநிற்கையில், அவர்களிலே சிலர் ‘இவர் கோற்கீழே நம்மால் குடிவாழ முடியாது; இவரை மாய்ப்பதே நலம்’ என்று கொண்டு ஸ்வாமி மாதுகரத்திற் கெழுந்தருளிடத்து விஷங்கலந்த ப்ராஸாதமிடும்படி ப்ரபல கிர்ப்பந்தத்தாலே செய்கிக்க, அப்படியே ஒருநாள் கிடைத்த ப்ராஸாதத்தின் நீமையை யறிந்து அதைத் திருக்காவேரியிலே கரைத்திட்டு அன்று தொடங்கிச் சிலநாள் வரையில் உபவாஸமாகவே யெழுந்தருளியிருக்க, இதைத்திருக்கோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ஸ்வாமியினுடைய சிஷ்யவர்க்கங்களிலே கிடாம்பியாச்சானொருவரே திருமெனிக்கு மிகவும் பரிவாசன கிங்கரர் என்றறிந்து அவரைத் திருமடைப்பள்ளிக் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, ஸ்வாமிதமக்கும் மடத்திலேயே ப்ராஸாத ஸ்லீகாரம் கொண்டருளும்படி நியமித்து பீண்டெழுந்தருளினர். அன்றுமுதலாக ஆச் சானே ஸ்வாமி திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கான பரிசாரகராக இருந்துவந்தார். வேதாந்த தேசிகர் “எதிவரனார் மடைப்பள்ளி வந்த மணமெங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே” என்ற பாசரத்தினாலும் *இதி யதிராஜமஹாநஸ பரிமள பரிவாஹவாலிதாம்* என்ற ச்லோகத் தினாலும் இவ்வரலாற்றை ஸ்சிப்பித்தருளினர்.

யஜ்ஞமூர்த்தியைத் திருத்தி அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாக ஆட்கொள்ளுதல்

யஜ்ஞமூர்த்தி யென்னுமொரு மாயாவாதி ஸம்ஸ்பாவி எம்பெருமானுடைய வைபவம் அவரோடே தர்க்கித்துவெற்றிபெறவேணுமென்று விரும்பிக் கோயிலிலே சூழ்ந்து குறுகிலே வந்து ஸேவித்து 'நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கெல்லாம் நீர் விடை கூறவேண்டும்': த்ப்ருதிகரமாக விடைபெற்றேனாகில் உமக்கு சிஷ்யனாகக்கடவேன்' என்று சொல்ல, ஸ்வாமியும் இசைந்தருள, பதினேழு வரையில் வெற்றி தோல்வியின்றியே வினாவிடை செல்லாநிற்க, முடிவில் உத்தரமருளிச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஸ்வாமிபக்கலிலே வந்துநின்று விஷயம் தோன்றாமேயிருக்கையில் 'நானேக்கு ஆகிறது' என்று சொல்லி ஸபாவிஸர்ஜமாயிற்று. பிறகு ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, தம் திருவாராதனமான பேரருளாளசைத் திருவடி விளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணி 'ஆழ்வார் தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக இத்தனை காலம் ஒரு குறையுமின்றியே விளக்கிவந்த இந்த தரிசனம் இன்று அடியேனால் பங்கமடையக்கடவதோ? இப்படியும் ஒரு சீலை கொண்டாடத் திருவுள்ளமாயிற்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அமுது செய்யாமலே கண்வளர்ந்தருள, அன்றிரவு பேரருளாளர் கனவிலே யெழுந்தருளிக் காட்சி தந்து மாயாவாதியின் வாயடங்கும்படியான சில அர்த்த விசேஷங்களை ஸ்பூரிக்கச்செய்து மறைய, ஸ்வாமியும் சிற்றஞ்சிறுகாலையெழுந்து பரமஸந்துஷ்டராய் நீத்யாதுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ப்ரஸந்கம்பிராய் விசாரகோஷ்டிக்கு எழுந்தருள, அவ்வளவிலேயே யஜ்ஞமூர்த்தி இன்று நமக்குத் தோல்வியே திண்ணமென்று நிச்சயித்து அப்போதே யெழுந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணமம் பண்ணி நின்று 'அடியேனை அங்கேரித்தருளவேணும்' என்று கைகூப்பிப் பிரார்த்திக்க, 'மேலே விஷய விசாரம் நடைபெறவேண்டியிருக்க இதுவென்?' என்று ஸ்வாமி கேட்க; அதற்கு யஜ்ஞமூர்த்தி 'ஸ்வாமிக் தேவரீருக்குப் பெரிய பெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு தேவரீரென்றும் பெருமாளென்றும் வாசியுண்டோ? இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்ல ப்ராப்தியில்லை; இந்த ஆத்மா இதுவரையில் அநர்த்தப்பட்டதுபோதும்; இனியும் அநர்த்தப்படாதபடி கோக்கியருளவேணும்' என்று கனக்க ப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமியின் இசைவும் பெற்று அப்போதே ஏகதண்டத்தை முறித்தெறிந்து ப்ராயச்சித்த பூர்வகமாய் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று முக்கோல் பிடித்த முனியாகி சாஸ்த்ரப்படி ஆசார்யனுடைய நாமத்தையே வலுவிக்க விரும்பி ப்ரார்த்திக்க, ஸ்வாமியும் பேரருளாளனுடைய ப்ரஸாதமடியாகவே இவர் ஆட்டாரென்றிற உபகாஸம்ருதி உலகப்ரலித்தமாம்படி அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார் என்று திருநாமம் சாந்தியருளிஞர். உடனே அவரை யழைத்துக்கொண்டு போய்ப் பெரிய பெருமானே ஸேவிக் கப்பண்ணிச் சிறப்புகளும் பெறுகித்து, அன்று முதலாகவே திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நலாயிரமும் ஒதுகித்து, மற்றும் தத்வசிகைகளும் செய்தருளிஞர்.

அக் காலத்திலே, அனந்தாழ்வான் எச்சான் தொண்டனூர்நம்பி மருதூர் நம்பி என்னுமிவர்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆசிரயிக்க வேணுமென்று வர, ஸ்வாமி அவர்களை அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆசிரயிப்பித்தருளிஞர். அப்போது அவர் அஞ்சி நடுங்கி அவ்வடியார்களை கோக்கி "குருவியின் கழுத்திலே பணங் கையைக் கட்டினாற் போலே ஸ்வாமி செய்தருளிஞராகிலும், நீங்கள் ஸ்வாமி திருவடிகளே சரண மென்றிருங்கள்" என்று நியமித்தருளிஞர்.

அனந்தாழ்வான் திருமலையில் வழுவிலாவடிமைக்கு நியமனம் பெறுதல்.

எம்பெருமானார் பகவத் விஷய காலசேஷம் நடத்தியருளுகையில் * ஒழில் கால மெல்லா முடனாய் மன்னி யென்கிற திருவாய்மொழி நடவா நிற்க, திருமுன் பேயிருந்த சிஷ்யர்களை நோக்கி 'ஆழ்வார்* திருவேங்கடத் தெழில்கொ யந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழில் கால மெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவு, திருவேண்ட மும் நாம்* என்று பாரித்த திருவேங்கடமுடையான் பரிஸரத்திலே யிருந்து கீத்ய கைக்கரியம் பண்ண விரும்பமுடையார் ஆரேனுமுளரோ?' என்று வினவியருள, * குளிரகுவி வேங்கடமாகையாலே எல்லாரும் குளிர்க்கு அஞ்சி விடை கூறுதிருக்க, அனந் தாழ்வான் எழுந்து அடியேனுக்கு நியமித்தருளவேணும்' என்றார், அது கேட்டு உகந்த எம்பெருமானார் நீரொருவரே ஆண் பிள்ளை என்று போரவும் கொண்டாடித் தழுவிருளி விடை கொடுத்தருளினார். அது முதலாக அனந்தாண் பிள்ளை என்று அவர்க்கு ப்ரலித்தியா சிற்று. அன்றே அவர் திருமலைக்கு விடைகொண்டு திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழுது திருநந்தவளஞ் செய்து அதற்கு இராமாங்குசன் என்று திருநாமஞ் சாத்தி அனேக விதமான கைக்கரியங்களை அற்புதமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதை நேரில் கண்டு மகிழவேணு மென்கிற திருவுள்ளம் எம்பெருமானார்க் குண்டாகி பகவத் விஷய காலசேஷ பந்தை விரைவாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்.

உடையவர் திருமலையாத்திரையும் திருமலைநம்பியிடம் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டலும்

பெருமான்கோயில் திருமலை முதலான சில திருப்பதிகளை ஸேவித்துவரப் பெரிய பெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சிஷ்யவர்க்கங்களுடனே புறப்பட்ட எம்பெரு மானார் வழியடைவே திருப்பதிகளையெல்லாம் தொழுதுகொண்டு திருமலையடிவாரத்தே திருப்பதியிற் சேர்ந்து, திருமலையை மிதித்தேறத் திருவுள்ளம் பற்றாமல் கீழேயேயிருந்து விடுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கையில் அனந்தாழ்வான் முதலானோர் இதையறிந்து வந்து 'இப்படியும் திருவுள்ளம் பற்றலாமோ? நான்களும் இனித் திருமலையைவிட்டு இங்கேதான் படுகாடு கிடக்கவேண்டும் போலும்' என்ன; அதையே திருமலையப்பனுடைய நியமனமாகக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமலையேவெழுந்தருளிக் கோனேரியிலே நீராடி அப் பனைக் கண்களாரளவும் நின்று ஸேவித்து அனந்தாழ்வானுடைய திருப்பணிகளையும் கடா சிந்து உள்ளம்பூரித்து *வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் வருகவேன்று அவரை மிக வுகந்து மூன்று நாள் அல்லிடத்தில் அமுது செய்யாமலே யெழுந்தருளியிருந்து விடைபெற் றுக்கொண்டு கீழேயிறங்கி மாதுலரான திருமலை நம்பி திருமானிகையிலே ஒரு ஸம் வந்ஸரமிருந்து இதிலாஸச் சேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் விசேஷபர்த்தங்களை அநி கரித்தார்.

உடையவர் எம்பாரைப் பெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரி வருதல்

உடையவர் ஸ்ரீ ராமாயண காலசேஷம் முடித்துப் புறப்படுகையில் மாதுலரான திருமலை நம்பி உவப்பின் மிகுதியினால் இவர்க்கு ஏதாவது கொடுக்க வேணுமென்கிற பாரிப்புத்தோற்ற இருக்கையில் அதனை யறிந்த உடையவர் 'ஸ்வாமிக்கு அடியேன் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது போக, அடியேனுக்கு ஸ்வாமி கொடுப்பதென்று ஒன்றுண்டோ? அப்படி ஒன்று கொடுக்கத் திருவுள்ளமாகில் நம் கோவிந்தப் பெருமானைத் தந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய: நம்பியும் அதற்கிசைந்து உடனே கோவிந்தப் பெருமானை [எம்பாரை] அழைத்து 'கோவிந்தா! இனி நம்முடையவரை அதுவர்த்தித்

திருப்பாயாக' என்று சொல்லி உதக தாரா பூர்வமாகக் கொடுத்தருளிஞர். வெகு ஆனந்தத் துடன் உடையவர் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருக்கடிகை முதலான திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு கச்சிப் பேராளான திருவடிவாரத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

எம்பார் திரும்பவும் திருப்பதிக்குச் சென்று மீளுதல்

கோலத்தப் பெருமானுடன் கச்சியில் வாழ்ந்தபக்கையில், ஸ்வாசார்யரான நம்பி வையப் பிரிந்த கிலேசத்தினால் உடம்பு வெளுத்து முகம் குறுவியிருந்தார் கோலிந்தர். அது கண்ட வுடையவர் அவருடைய கருத்தை யறிந்து 'கோலிந்தரே! திருப்பதிக்குச் சென்று நம்பியைச் சேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கூட்டி யனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கச்சி நம்பியுடனே பேராளான ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். திருப்பதிக்குச் சென்ற எம்பார் அங்குத் திருமலை நம்பி திருமாளிகை வாசலிலே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக் கண்டு உள்ளே சென்று நம்பிக்கு அறிவிக்க, அவரும் திரு வள்ளல் கலங்கி 'பித்தனைப் போகச் சொல்லுங்கோள்' என்ன; 'இத்தனை நூரம் சிரமப் பட்டு வந்தவரை யழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாத நிர்ந்தமும் தானிகை ப்ரஸாதமும் தந்தருள வேண்டாவோ?' என்று தேவிகள் சொல்லவும் 'வீற்ற பசவுக்குப் புல்லிடுவா ருண்டோ? என்று சொல்லி விழுகராயேயிருந்து விட்டார் நம்பிகள். இப்படியாகவே கோலிந்தப் பெருமாள் அங்கு நகையற்றுத் திருவாசலிலே தெண்டனிட்டு அந்த ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களிருவரோடு கூடவே பெருமாள் கோலிலில் உடையவரிடம் வந்துசேர நாளடைவில் எல்லாருமாய்த் தென்னரங்கம் சென்று சேர்ந்தனர். கோலிந்தப் பெருமாள் வைராக்யம் முற்றி ஸம்ந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ஆசார்யருடைய நாமமக தேசமாக எம்பார் என்று திருநாமம் பெற்று உபய வேதாந்த க்ரந்த பரிச்ரமத்திலே தலை சிறந்து வாழா சின்றுர்.

ஸ்ரீ பாஷ்ய மருளிச்செய்ய முயலுதல்

எம்பெருமானார் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளி ஆளவந்தார் திருவள்ளக் குறையை நீக்கக்கருதி அதற்காக பகவத் போதாயந மஹாஷியின் வ்ருத்தி க்ரந்தத்தைக் கடாஷித்தத் திருவள்ளமாய் அந்த ஸ்ரீ கோசம் காச்மீர மண்டலத்தில் சாரதாபிடத்திலுள்ள தென்றுணர்ந்து ஆழ்வான் முதலானாரையும் கூட்டிக்கொண்டு யாத்திரை யடைவிலே அங்கேற எழுந்தருளித் தம்முடைய வைபவங்களைக் காட்டி வசி கரிக்கப்பட்ட ஸரஸ்வதி பாண்டாரத் தலைவரிடத்தில் நின்றும் அந்த போதாயந வ்ருத்திக்ரந் தத்தை வாங்கி அங்கேயே யிருந்து கடாஷித்துக்கொண்டிருந்தார். மஹாமேதாவியான ஆழ் வானும் தாம் ஒரு பக்கத்தில் வீற்றிருந்து இரண்டாவது அந்யாயம் முதலாக மேலுள்ள பகுதியை யெல்லாம் கடாஷித்து நெஞ்சில் தேக்கிக் கொண்டார். உடையவர் முதலந்யாயம் கடாஷித்துத் தலைக்கட்டினவுடனே அங்குள்ள புறமதத்து கித்வான்களின் துர்ப்பு போதனையினுலே மனம் மாறின ஸரஸ்வதி பாண்டாரத் தலைவர் அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை நிர்ப்பதித்து வாங்கி உள்ளே வைத்திட, குறையும் காணப் பெற்றிலேமே! என்று உடை யவர் சிந்தித்திருக்க, அது கண்ட ஆழ்வான் மேற்பகுதிகளைத் தாம் பார்த்துத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியை விஜ்ஞாபித்து ஸ்வாமியைத் தேற்றினார். பிறகு பயணகதியிலே தென்னரங்கத்திருப்பதி சேர்ந்து ஆழ்வானை உசாத் துணையாகக் கொண்டு ஸ்ரீ பாஷ்யமிட் டருளித் தலைக்கட்டினார். இதற்கு ஸங்க்ரஹமாக வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம் என்னுமிரண்டு க்ரந்தங்களையும்ருளிச் செய்தார்.

சோழ ராஜனுடைய உபல்லவத்திற்கு அஞ்சி ஸ்வாமி மேல்காட்டுக்கேழுந்தருளல்

ஆழ்வான் உடையவர்க்கு உசாத் துணையாயிருந்து தர்சன சிர்வாணம் பண்ணி யருளுகிற காலத்திலே, ராஜேந்தர சோழ புரத்தில் அரசாண்டு வந்திருந்ததுங்க சோழ ராஜன் துஷ்ட சைவனாகையாலே கன்னப் பொய்ந் தூல்களை மூலாகக் கொண்டு நானும் தன் புரோஹிதனுமாக நாட்டிலுள்ள விதவாண்களை மீட்டும் "திரட்டி-
"சிவாத் பாதாம் காஸ்தி" என்று பத்திடச் சொல்லி நிர்ப்பதிக்க, சிலர் அவனுக்கு அஞ்சியும் சிலர் பொருட்டும் பூமிக்குமாசைப்படும் அப்படியே யெழுத்திட்டார்கள். அப்போது அவ்வரசனிடத்துச் சிறிது மேன்மை பெற்றிருந்த காலுரான் என்னுமொரு வைஷ்ணவன் அவ்வரசனை கோக்கி எங்கனிராமானுசன் எழுத்திட்டாலென்றோ 'எழுத்திட்டநாவது; மற்றையோர் இடாலென்ன? இடாவிடலென்ன?' என்று கூற, அது கேட்ட அரசனும் அப்போதே இராமானுசனை யழைத்து வரும்படி ஆள்களை யனுப்ப, அவர்களும் உடைய வர் மடத்தேறச் சென்ற வளவிலே இந்தச் செய்தியை யுணர்ந்து ஆழ்வான் 'ஸ்வாமி ராஜ ஸபைக்கு எழுந்தருள்வராகில் அவர்க்கு அங்கு ஏதாவது அபாயம் விளையக்கூடும்; உலகுக் கெல்லாம் உயிரான அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தகாது: நாமே அவருடைய கோலம் பூண்டு ஸபைக்குச் செல்வோம்; கெடுதல் ஏதாவது நேர்ந்தாலும் நம் மோடே போகட்டும் என்று கருதி, அப்போது எம்பெருமானார் நீராட்டத்திற் கெழுந்தருளியிருப்பதறிந்து அவருடைய காஷாயத்தையும் தரிதண்டத்தையும் தரித்துக்கொண்டு அந்த ராஜ புருஷர் களுடனே போகப் புறப்படும் போது பெரிய நம்பியும் சில முதலிகளும் தாமும் கூட வரு வதாகப் புறப்பட, அவர்களுடன் ஆழ்வான் ராஜ ஸபைக்கெழுந்தருளினார். பிறகு உடைய வர் நீராட்டஞ் செய்தெழுந்தருளி தரிதண்ட காஷாயதிகளைத் தேடின வளவிலே 'கூரத் தாழ்வான் தரித்துக் கொண்டு ராஜ புருஷர்களுடனே யெழுந்தருளினார்' என்று முதலி யாண்டான் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆகில் அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கள் என்று ஆழ்வானுடைய திருப்பரிவட்டத்தை வாங்கித் தாம் சாத்திக் கொண்டு ஆழ்வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் என்ன தீங்கு நேருமோவென்று சிந்தித்துத் துவண்டிருக்க, இனிஸ்வாமி இவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்கை உசிதமன்று என்று அனைவரும் விஜ்ஞாபிக்க, உடையவரும் உடனே புறப்பட்டெழுந்தருளித் திருநாராயணபுரம் சேர்ந்தார்.

[எம்பெருமானார் காலத்திலேயே யெழுந்தருளியிருந்த ப்ராமானிக பண்டித சிகா மணியான கருடவாஹந பண்டிதர் செய்தருளின திவ்யஸூரி சரிதத்தில் பதினெட் டாம் ஸர்க்கத்திலும், எம்பெருமானார்க்கு அத்தாணிச் சேவகராயிருந்த வடுகநம்பி பணித்த யதிராஜ வைபவத்தின் தொண்ணூற்றைந்தாம் ச்லோகத்திலும் இக்கதை விளக்கமாக வுரைக்கப்பட்டிருந்தலால் இதில் யார்க்கும் விபரதிபத்தியுண்டாகக் காரணமில்லை. உடையவர்க்குத் தெரிவியாமலே ஆழ்வான் ஸ்வபுத்தியாலே தரிதண்ட காஷாயங்களைத் தரித்து ஸபைக்கெழுந்தருளினதாகவும், சோழ ராஜனிடத்தில் சின்றும் ஆட்கள் வந்தவுடனே எம்பெருமானார் ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலானார் பலரும் கூடக் கலந்து போசித்து உடையவர் வெள்ளை சாத்திக்கொண்டு வெளி யேறியிட வேண்டியதென்றும் ஆழ்வான் யதிராஜ வேஷம்பூண்டு ஸபைக்கெழுந் தருள வேண்டியதென்றும் சிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டு அப்படி நடந்ததாகவும்—இங்ஙனே இரண்டு வகையாக தூல்களிற் காணப்படுவதுண்டு. இவ்விரண்டு வகையும் ஸம்பாஸிதமே யாகையால் இவற்றில் விபரதிபத்திக் கிடமில்லையென்க.]

ராஜ ஸபையில் நடந்த செய்திகளும் பின்னடந்த செய்திகளும்

பெரியகம்பியும் சோழராஜன் ஸதஸ்விலே யெழுந்தருளின பிறகு அங்கு கொடூரம் தா விசாரங்கள் நடைபெற்று 'சிவாந்ரதாம் நாஸ்தி' என்ற ராஜ வாக்கைக் குறித்துக் குழப்பத்துரைக்கப்பட, சோழன் கடுஞ்சினத்தனனாய் 'இவ்விருவருடைய கண்ணையும் கைகளையும்' என்று சேவகர்க்குக் கட்டினாயிட, ஆழ்வான் சோழனைக் குறித்து 'நீ மஹாபாதகியாகையால் உன்னைப் பார்த்துக் கொள்ளுக' என்று எனக்கு ஆகாது' என்று சொல்லித் தாமே தமது திருவுகிரங்களாலே கீழ்க் கண்ணை வாக்கியெறிய, பின்பு ராஜ ஸேவ கர்கள் பெரியகம்பியைப் பிடித்துக் கொண்டபோய்ச் சோழன் சொற்படி செய்து ராஜத்வா ரத்தில் நின்றுப் புறப்பட விட, ஆழ்வான் 'தர்சனத்துக்காக தர்சனம் கொடுக்கப்பெற் றோமே!' என்று மகிழ்ந்திருக்க, பெரியகம்பி வருத்தாகையாலே அவ் வேதனை பொறுக்க மாட்டாமல் அங்கேயொரு கொல்லைத் தலைமாட்டிலே 'ஆழ்வான் மடியிலே திருமுடியும் தம் திருமகளான அத்தழாய் மடியிலே திருவடிசனும்பாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருளி ஆளவந்தார் திருவடி களை ந்யானித்துக் கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். பின்பு ஸ்ரீ பார்த்தகபுரமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் நின்றுப் வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரியகம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துத் திருப்பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை எழுந்தருள் வித்துக் கொண்டபோய்த் தங்கள் ஊரிலே யிருத்திக் திருக்கண் வேதனை திருமாறு சில ராலம் உபாசித்துப் பிறகு திருவாங்கம் பெரிய கோயிலிலே கொண்டு சேர்த்தார்கள். தென் னாங்கம் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்த எம்பெருமானாரைப் பிரிந்து அங்கே வாழ சில்லாமல் கோயில் வாஸத்தை விட்டிட்டுத் திருமாலிருஞ் சோலையில் வாஸத்தை விரும்பி யணகதியாகப் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். வழியிடையே எழுந்தருளும்போது தம்முடைய மனைத் துயரங்கள் நினைவுக்கு வாராதிருக்கும்படி எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ரூபருண விபூதிகளை நினைந்து கெஞ்ச களிந்திருக்கக் கருதி ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தலம் அதிமாதுஷஸ்தலம் என்ற அற்புதமான இரண்டு ஸ்தோத்தரங்களை யருளிச் செய்துகொண்டே திருமாலிருஞ் சோலைக் கெழுந்தருளி அங்கே பல வான்கொழுந்தருளியிருந்து ஸுந்தரபா ணுஸ்தல மும் அருளிச்செய்தார். அவ்வளவிலே அந்த மஹாபாதகியான சோழன் கழுத்திலே புண்ணாகிப் புழுத்து மாண்டானென்ற செய்தி கேள்விப்பட்டு ஆழ்வான் அழகர் ஸன்னிதி யிலே விடைபெற்று மீண்டும் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்-

எம்பெருமானார் மேல்நாட்டில் நின்று கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆழ்வானை உசாவுதல்

சோழனுடைய உபல்லவங்களுக்கு அஞ்சி மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானார், கோயிலில் நின்றுப் அங்கு வந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவராலே-சோழராஜ ஸதஸ்விலில் ஆழ்வானுக்கும் பெரியகம்பிக்கும் நேர்ந்த ஆபத்தைக் கேள்விப்பட்டுச் சாலவும் திருவுள்ளம் கொண்டு ஆழ்வானுகிலும் உயிர்வாழ்ந்திருக்கப் பெற்றோமே' என்று திரு வுள்ளம் தேறி, அப்போது தம்மிடத்தில் கைக்கரியம் செய்துகொண்டிருந்த மாறென் றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டானை 'மிகவும் விரைவாகக் கோயிலுக்குச் சென்று ஆழ்வானை யும் ஆராய்ந்த அங்குள்ள விசேஷங்களையும் அறிந்து வாரும்' என்று கியமித்தருள, அவரும் மிக விரைந்து கோயிலுக்கு வந்து சோழன் புழுத்து மாண்ட செய்தியுட்பட எல்லா வற்றையும் ஆழ்வான் ஸன்னிதியிலே அறிந்து கொண்டு மீண்டு திருநாராயணபுரம் போய் எம்பெருமானார் திருவடிசனிலே இவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதுகேட்டு அவர் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டு உடனே அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டுக் கோயிலுக் கெழுந்தருளி

முதலிகளுடன் ஆழ்வான், திருமாலிகைக் கெழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிவாரத்திலே வேற்ற மரம்போலே விழுந்து லேயித்துத் திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை யெடுத்தினைத்துக் கொண்டு வேகத்தாலே ஒரு வார்த்தையும் அருளிச் செய்யமாட்டாமல் உன்னெலாயு முழுந்து 'வாரீர் ஆழ்வான்! இத்தர்சகத்துக்கு ந்ருஷ்டிபூதான உமக்கு இப்படி உடைய தூய! இது என்னுடைய தீவினையின் பண்ணே?' என்றிப்படி பலவாறாக அருளிச்செய்து ஆழ்வானைத் தேற்றி, பண்டுபோடே திருவாராச்செல்வத்தை வளர்த்துக் கொண்டு வந்தார்.

திருமலையப்பனுக்குத் திருவாழி திருச்சங்கு அளித்தது.

பண்டொரு காலத்தில் திருவேங்கடமுடையான் தன் பக்கல் பரமபக்த சீகரமணியாரியிருந்த தொண்டைமான் சந்திரவர்த்திக்கு ஒரு காரணர்த்தமாகத் தன் திருவாழி திருச்சங்குகளைத் தந்தருளி, இப்படி ஆசிரித பகஷ்பாதத்தாலே தனது திவ்யாயுதங்களுக்கும் தந்து உபசரிக்கும் ஒளதார்யகுணம் உலகில் பரவுவதற்காகச் சிறிதுகாலம் ஸூதர்சகபாஞ் சாந்ய ரூந்யனாகவே இருந்திட்டான். அக்காலம் கலியின் கொடுமையால் வர்ணாச்சம தர்மங்கள் குலைந்து தேவாலயங்களும் சீர்கெட்டுப் பாஷண்டிகள் தலையெடுத்தும் காலமாயிருந்தது. திருமலையில் அர்ச்சகர்களாயிருந்த வைகாணஸர்கள் எம்பெருமானுக்கு முறைப்படி உபசாரங்கள் பண்ணாமல் அச்சரத்தை காட்டியிருந்த காரணத்தினால் தேசாதிபதியான யாதவராஜனால் அடிக்கடி தண்டிக்கப்பட்டு அங்கு வாழுகில்லாமல் வெளியாடு சென்றனர்; ஸ்ருத்தர்களாயிருந்த அர்ச்சகர்கள் இங்ஙனம் ஒருவரொருவராக வெளியேற, ப்ரபலர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இங்கு இலாக, கிரல் நுழைக்க இடம் தேடிக்கொண்டிருந்த சைவர்கள் சிலர் இதிலே கல்ல சமயமென்று கொண்டு அந்த யாதவமன்னன் பக்கல்சென்று அவனுடைய ப்ரீதியைச் சிறிது சிறிதாக ஸம்பாதித்து ஒருநாள் அவனிடம் சொன்னார்கள். திருமலையில் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியின் தென்கரையில் திசமும் தேவன் முருகக் கடவுள்தான்; அவர்க்குக் குமாரசாயியென்றும் பெயர் வழங்குவதுண்டாகையால் அந்த நாமைக தேசத்தையிட்டு ஸ்வாமி புஷ்கரிணியென்று அத்தடாகம் வழங்கப்பெற்றது, ஸ்ரீ வேங்கடாசல மாஹாத்மியம் கூறவந்த வாமந புராணப் பகுதியில் இரண்டாவது அத்யாயத்தில் ஸூப்ரஹ்மண்யன் வேங்கடமலையில் ஒரு குளத்தின் கரையில் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தானென்று சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும் அப்பெருமான் முருகக்கடவுளே. அவர்க்கு அலா தாரண ஆயுதங்களான பாசமும் அங்குசமும் தவநிலைக்கு உரியவை யல்லாமையால் தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் பல ஹேதுக்களாலும் அம்மலை சைவ சேஷத்ரமேயாம். இப்போது தான் சிறிது காலமாகச் சில வைணவர்கள் கூடிப் புராணர்த்தங்களை மனம் போனபடி சொல்லி அப்பெருமான் விஷ்ணுவேயென்றுரைத்தது ராஜாவை வசப்படுத்திக்கொண்டு சில வைஷ்ணவ விக்கரஹங்களுக்கும் கோயிலில் ஸ்தாபித்து உதஸவங்களை நடத்தத் தொடங்கினார்கள். உண்மையில் இது சைவசேஷத்ரமாகையால் சைவ விதிப்படி இனி இக்கோலிற் காரியங்கள் நடைபெறுமாறு மஹாப்ரபு செங்கோல் செலுத்தவேணும்—என்றார்கள்.

இதைக்கேட்ட அவ்வரசன் இந்த சைவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் அதுபல கிருத்தமாயிருக்கின்றதே; ஆராயாமல் நாம் எதையும் ஸாஹஸமாகச் செய்துகிடக்கூடாது; தக்கபடி ஆராய்ச்சி செய்யவேணும் என்றெண்ணி யிருந்தான். அக்காலத்தில் அங்கு நிபுணர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் யாருமில்லாமையால் ஸாமான்யராயிருந்த சிலர் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் மிக்க சிஷ்யஸம்பத்துடனே விழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானுக்கு

இச்செய்தியை அறிவித்தனர். இச்செய்தியையறிந்த உடையவர் கடுகடையாகத் திருப்பதிக்
 கெழுந்தருளி ஸம்சயாக்ரார்த்தனயிருந்த அரசனை நோக்கி, “சைவர்களால் உனது நெஞ்சில்
 உண்டாகிய சங்காகனங்கத்தை நீக்கி உன்னைத் தெளிவிப்பதற்காகவே நெடுந்
 தூரமாக இங்கே வந்தோம்; உனக்குப் பரிபூர்ண திருப்தி உண்டாகும்படி யாம்
 தெளியுமா? இவ்வல்லோம்; கேளாய் கொற்றவனே!” என்று தொடங்கினவாரே அவ்
 வரசன், முன்பு கொக்கரித்த சைவர்களையும் வரவழைத்துப் பெரிப லபையாக்கி சைவ
 வைஷ்ணவர்களுக்கு வாதயுத்தம் நடக்குமாறு நியமித்தார் தான் தடஸ்தனயிருக்க, வெரு
 காலம்வரை வாதப்போர் நடந்ததில் சைவர்களுடைய துர்வாதங்களை யெல்லாம் எம்பெரு
 மானார் ப்ராமானிகமாகக் கண்டித்து வெற்றிபெற்று விளங்கினார். [இந்த வாதப்பதிவாதங்
 களின் விவரணம் திருமலையனந்தாழ்வான் பணித்த ஸ்ரீ வேங்கடாசல இதிலாஸ மாலையில்
 அறுபத்தைந்து பக்கம் நிறையப் பெரிய வாக்யார்த்த ஸரணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன ;
 அங்கே கண்டு கொள்வது.) எம்பெருமானுடைய அற்புதமான உபபாதங்களைக் கேட்ட
 மன்னவன் கலக்கம் நீங்கி மிக்க தெளிவுபெற்று, திருவேங்கடமலை விஷ்ணுசேஷத்ரமே
 யென்றும் அங்குள்ள பெருமான் திருமலையென்றும் அறுதியிட்டு “இந்த ஸ்ரீராமாநுஜர்
 ஸாமான்ய புருஷரல்லர்; அவதார புருஷரேயாவர்; இவர் மனம் வைத்தால் அதிமாநுஷ
 மான காரியங்களையும் செய்து ஸர்வஜனங்களுக்கும் திண்ணிய நம்பிக்கை உண்டாகும்படி
 செய்யவும் வல்லர்; அங்குள் செய்ய இவரை வேண்டிக் கொள்வோம்” என்றெண்ணி,
 ஸ்வாமீர்! யோசிச்வாரே!! தேவரீர் திருபித்தக்காட்டிய சாஸ்தார்த்தங்களைக் கேட்டுப்
 பரமாதந்தமடைந்தேன்; திருமலையே திருமலையே இறைவர் என்று கன்கு துணிந்தேன்; ஸம்
 சயலேசமுமில்லாமல் சிக்கனத் தெளிவுபெற்றேன்; ஆயினும், மஹா புருஷராயும் அதிமா
 நுஷ சேஷத்தராயுமிரானின்ற தேவரீர், பண்டிதரோடு பாமாரோடு வாசியற் எல்லாரும்
 தெளியுமாறு ஸமாதானோபாயம் ஏதாவது செய்தருளக்கூடுமேல் என்று” என்று கைகப்பி
 விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைக்கேட்ட எம்பெருமானார் புராணப் பொருள்களைப் பலவா
 ராக எடுத்து உபந்யஸித்துக் காட்டினவனவிலும் இவ்வாசனாடைய மனம் பரிபூர்ண திருப்
 தியை அடையவில்லை போலும்; அதிமாநுஷமானதொரு கார்யம்செய்து காட்டவேணு
 மென்கிறான்; ஆயினும்; இங்கனே செய்வோம்:—ப்ரஹ்மான்ட புராணத்தில்பதினொராவது
 அந்யாயத்தில் எம்பெருமான் தானே சோதிவாய் திறந்து ப்ரதிஜ்ஞை செய்தருளியிருக்கிற
 படியே கலியுகத்தில் விமான மண்டபாதிகளைப்போல் சங்கு சக்கரங்களையும் பக்தர்கள்
 செய்து ஸமர்ப்பித்தால் ஸ்வீகரித்தே திருவனாதலால், நாம் செய்து ஸமர்ப்பிக்கும் திவ்யாயு
 தங்களையும் எம்பெருமான் ஸ்வீகரிக்கக்கூடுமே; ப்ரார்த்தித்தாகிலும் ஸ்வீகரிக்கச் செய்
 திடுவோம்; இல்லையேல் மஹத்தான அகர்த்தம் நேரிடும் போலிருக்கிறதே! இவ்வரிய செய
 லினால்தான் அனைவரும் விசுவலிக்கவேணும் என்று திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து, அப்படியே
 செய்திடுவதென்று அறுதியிட்டு, மன்னவனை நோக்கி, நான் எம்பெருமானுக்கு அஸாதா
 ரண கிற்றங்களான திருவாழி திருச் சங்குகளைச் செய்கித்துக் கொணர்ந்து பகவத் ஸர்க்தி
 யிலே வைத்திடுகிறேன்; இந்த சைவர்கள் நாமும் தங்கள் தெய்வத்துக்குரிய பாசம் அங்கு
 சம் முதலிய ஆயுதங்களைச் செய்கித்துக் கொணர்ந்து வைத்திடுக; எந்த ஆயுதங்களை எம்
 பெருமான் எடுத்து அணிந்து கொள்கிறானோ பார்ப்போம்” என்றருளிச் செய்தார்.

இதைக்கேட்ட அரசன் மகிழ்ச்சியொண்டு ‘இப்படியாகில் இது சிறந்த உபாயமே;
 பிறகு ஒருவர்க்கும் ஆகேஷம் இருக்க ப்ரஸக்தியில்லையன்றோ; கல்லது; அப்படியே இரு
 வகுப்பினரும் செய்யக்கடவது’ என்று சொல்ல; உபயவாதிகளும் தங்கள் தங்கள் தெய்
 வத்தின் அஸாதாரண ஆயுதங்களைச் செய்கித்துக் கொணர்ந்து ஒருநாள் அவ்வரச

ஊடலே திருமலைக்குவந்து இரவில் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸந்திதி கர்ப்பக்ருஹத்தி னுள்ளே அவற்றை வைத்துவிட்டுக் கதவுகளைப் பூட்டி மன்னவன் கையால் அரக்கிலச்சினை செய்கித்துக் காலையளவும் கோவிலைச் சுற்றிக் காவலிருந்துகொண்டு தன் பெயர் விவற்றி யுண்டாம்படி தங்கள் தங்கள் செய்வத்தைச் சிந்தைசெய்து கொண்டிருந்.

எம்பெருமானார் தமது யோகமஹிமைரினால் உன்னேபுக்கு "எம்பெருமானை ஸாஷாதாரித்து "பரமபுருஷ! முன்பு நீ வாயோலைசெய்து கொடுத்த ப்ரதிஜ்ஞையின் படியே உனது அலாநாரசிஹ்ரங்களைப் பேணி அணிந்துகொண்டு அடியோங்களைக் காந் தருளவேணும்" என்று பிரார்த்தித்து அப்படியே திருவாழி திருச்சங்குகளை அணிந்து கொள்வித்து க்ருதக்ருத்யாயினர். பிறகு பொழுது விடிந்தவாறே யாதவ மன்னவன் கீத்யாநுஷ்டாநங்களை முடித்துக் கொண்டு உபயவாதிகளுடனும் ஸந்திதிக்குச்சென்று திருந் காப்பு நீக்குகித்துப் பெருமானை ஸேவிக்குமளவில் பாச அங்குசாதி ஆயுதங்களை அப்பால் தள்ளிவிட்டுத் திருவாழி திருச்சங்குகளை யணிந்துகொண்டு பரமபோக்யமாக ஸேவை ஸாதிக்கக்கண்டு மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு எம்பெருமானார் பக்கல் அளவுகடந்த ப்ரதிபத் தியை வலறித்து அவரையே சரணமடைந்து க்ருதார்த்தனாகி, குத்வலிதவாதம் பண்ணிக் கொச்சரித்துக் கிடந்த ஸைவர்களையும் த்ருணீகரித்து ராஜ்யத்தில் நின்றும் தூத்திவிட்டு இனிது வாழ்ந்தான்.

எம்பெருமானாரும் சிறப்புடனே சிஷ்ய வர்க்கங்களுடன் தென்னாங்கம் சென்று சேர்ந்து க வையம் மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமான்வர் மண்ணுடே* என்கிறபடியே கீத்ய விபூதிச் செல்வத்தையும் இக்கிருத்தே ஆண்டுகொண்டு 'தமிழ் மறைகளாயிரமும் சன்ற முதல் தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த விதத்தாய் இராமானுசன்" என்றபடியே அருளிச் செயல்களைப் பல வகைகளாலும் வளர்த்துக் கொண்டு வாழ்ந்தருளா நின்றார்.

நீ க ம ன ம்

எம்பெருமான் வைபவம் போலே எம்பெருமானார் வைபவமும் பேசியும் எழுதி யும் தலைக்கட்ட வொண்ணாதது, அன்பர்கள் அநுதினமும் அநுஸந்திக்கப் பாங்காக இது கருக்கமாக வரைந்தபடி. ஸ்வாமியருளிச் செய்த திவ்ய க்ரந்தங்கள் நவநிதிகள் போலவும் நவரத்னங்கள் போலவும் ஒன்பதாம்; ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதார்த்த நீபம், வேதார்த்த ஸாரம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம், சாணுகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்ககத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம், கீத்யம்—என்பவை.

ஸ்வாமியின் பெருமைகளில் ஸாரமானவற்றை யெடுத்துரைத்துத் திருவரங்கத்த முதனார் பணிந்த இராமானுச தூற்றந்தாதி ப்ரபங்க காயத்ரி யென்று அன்று தொட்டே ப்ர வித்தி பெற்றிருப்பதனால் அதை நாடோறும் அநுஸந்திப்பதே நமக்குற்ற பெருஞ் செல்வம்.

சித்திரை மாதச்சஞ்சிகையாதலால் எம்பெருமானார் வைபவம்

இங்ஙனே வேளியிடலாயிற்று.